

ПАГОНЯ

РЭГІЯНАЛЬНЫ АГЛЯД: ГОРАДНЯ — ВІЛЬНЯ — БЕЛАСТОК

ЗАСНАВАНА ў 1920 г.

№ 29 (43)

17—23 верасня 1993 г.

Кошт 10 рублёў

«Пацёмкінская вёска»
У ЦЭНТРА ВІЛЬНІІнструкцыя для
АМЭРЫКАНСКАГА
ЖАЎНЕРА. Перадрук.ВІТАЎТ І ЯГАЙЛА. Гіста-
рычны нарыс.ПРАГРАМА ТЭЛЕБАЧАННЯ
на тыдзень: Менск — Вар-
шава — Масква.

Як засудзілі спадара Жыня

«Пагоня» у мінулым нумары паведамляла аб Сьвяце беларускай вайскавай славы ў Горадні. Як вядома, гарвыканкам адмовіў ініцыятыўнай групе (Гарадзенская рада БНФ «Адраджэньне») у правядзеньні мітыngu з гэтай нагоды, бо ўрад заранёў абвясціў, што ўсякія спробы прадставіць дзень 8 верасня як нацыянальнае сьвята супярэчыць рашэньню Вархоўнага Савету рэспублікі, які зацьвердзіў пералік сьвятаў і памятных датаў, што адзначаюцца беларускім народам, бо быццам да-статкова няпэўнай выглядае сама трактоўка бітвы пад Воршай 8 верасня 1514 года, ды няма ніякіх падстаў выкарыстоўваць гэту дату для абвешчання адносна паміж двума народамі...

Аднак, нягледзячы на ўсе гэтыя штучныя забароны, сьвята ў Горадні

адбылося, як адбылося яно ў Менску і іншых гарадах Беларусі. І, дарэчы, бралі ў ім удзел не толькі беларусы, але і рускія, і палякі, габрэі, нават мой знаёмы армянін. Бралі ўдзел усе, хто сёння адчувае і разумее, у каго бальш душа за Бацькаўшчыну, за беларускі народ, за нашу дзяржаўнасьць. Нягледзячы на ўсе цяжкасьці і перашкоды, сьвята ў Горадні атрымалася, без усякага парушэньня парадку і дарожнага руху.

Толькі ўжо назаўтра пачаліся цяжкія будні для старшыні рады Кастуся Жыня. Яго ўжо раптам зранку шукае міліцыя. Ужо быў складзены і падпісаны пратакол, у якім у сувязі з парушэньнем артыкулу № 166 адміністрацыйнага Кодэксу інкрымінуецца віна К. Жыню ў правядзеньні на-санкцыяванага мітыngu. Давёў да ведама «парушальніку» намеснік начальніка Ленінскага РАУС Горадні

маёр Конкін.

Жынь адмовіўся падпісваць пратакол. Па-першае, таму, што рашэньне аб правядзеньні сьвятаваньняў пры-мала Рада, а ня ён. А па-другое, што дакумэнт быў складзены па-расейску, а не на дзяржаўнай мове.

Аднак у РБ усё робіцца проста. Пад пратаколам зрабілі допіс: адмо-віўся падпісваць таму, што складзены па-расейску. І Жыня ў суправаджэньні старэйшага лейтэнанта службовым аўтамабілем накіроўваюць адразу ў Ленінскі суд Горадні.

Дзяжурны суддзя доўга разглядаў складаны пратакол, зьдзіўляўся не-звычайнай справе, задаваў розныя пытаньні, урэшце, ня ўцяміўшы, на-пэўна, справы, перапытваў ў мілі-цыянта, хто складаў гэтую паперу і чаму менавіта на Жыня. А ўрэшце пацікавіўся, якое гэта сьвята Жынь

ладзіў, і дзе яно адзначалася ў гісто-рыі. Падсудны добрых дзесяць хвілін вымушаны быў чытаць суддзі лекцыю па гісторыі Беларусі, а цікаўная сакратарка наважвалася ўдакладняць, таксама для пратаколу, — «... в каком году эта битва была?»

Наступіла хвіліна роздуму, май-чаньне, як ля помніка загінуўшым воінам на заўчарашнім сьвяце, якое ладзіў небарака Жынь.

Нарэшце суддзя аб'яўляе: «Кон-стантин Владимирович, признаю Вас виновным в нарушении уставовлен-ного порядком проведения уличных митингов и шествий и делаю замеча-ние».

Як бы там ні было, шануюныя грамадзяне Беларусі, але суд над Жынем адбыўся, а гэта значыць, над ушанаваньнем памяці нашых продкаў, якія складалі свае жыцьці, каб некалі на гэтай зямлі існавала наша дзяр-жаўнасьць, наша культура, традыцый-ная талерантнасьць, вольналюбства, павага да чалавека і каб мог на-радзіцца той самы Жынь і той самы суддзя.

М. КАРНЕВІЧ.

Пра аўстрыйскія магілы

Днямі на тэлебачаньні Вены адбы-лася незвычайная перадача, удзел у якой ўзялі двое гарадзенцаў — спадары Ю. Крыніцкі і Ю. Маслоўскі. Госьці з Беларусі вялі расповяд пра загінуўшых у гады Другой Сусьветнай вайны на тэрыто-рыі нашай краіны аўстрыйскіх жаўне-раў. Як высветлілася, большасьць могілак аўстрыйскіх жаўнераў зна-ходзіцца на Гарадзеншчыне. Яшчэ выступаючыя расказалі пра тое, што, пачынаючы з 1992 года, на могілках жаўнераў сталі весьцісь малебны, якія сталі магчымымі толькі з набыццём нашай краінай незалежнасьці.

Малыя шанцы

Аўгустоўскага каналу

Апошнім часам вядзецца шмат гаманы наўкол беларускай часткі Аўгустоўскага каналу. Ініцыятары ад-наўленьня гэтага воднага шляху да-водзяць мноства аргумэнтаў для яго існаваньня. Аднак у асяроддзі кі-раўніцтва рачнога порту «Горадні» існуе іншая думка. Тут лічаць, што ня трэба сьпяшацца ўкладаць дзяржаў-ныя сродкі на аднову беларускай часткі каналу, бо на гэтую справу

сёньня патрэбны дзесяткі мільёнаў рублёў. А пэрспэктывы скарыстаньня Аўгустоўскага каналу вельмі малыя, бо наўрад ці спатрэбіцца эканоміцы рэспублікі гэты водны шлях.

Порт, нарэшце, выплаціў пазыкі

Дажджлівае, халоднае лета ста-ноўча адбілася на эканамічным стано-вішчы гарадзенскага рачнога порту. Амаль цэлае лета порт безперапынна працаваў, пастаўляючы будаўнічы пясок вытворчым прадпрыемствам гораду.

Дзякуючы спрыяльнаму надвор'ю, рачнікі выканалі неабходны плян перавозак і атрымалі добры прыбы-так, што дазволіла партавікам разлі-чыцца з крэдытарамі.

З верасня рачны порт працуе на ўласны прыбытак.

Перамогі бываюць розныя

Днямі ў спорткомплексе «Уручка» адбы-ліся дзьве гульні папярэдняга этапу розыгрышу кубка Эўрапейскіх чэмпіёнаў па гандболу паміж Менскімі армейцамі і чэмпіёнамі Эстоніі — клубам «Кэхра». Як і чакалася, перамогу па выніку дзвух сустрэч атрымалі беларускія чэмпіёны. Першая гульня — лік 33:21 на карысьць менчукоў. Паядынак у адказ скончыўся

сэнсацияй — лік 21:26 на карысьць гась-цей.

Калі рабіць нейкія высновы, трэба заўважыць, што фактычна перамога бела-рускага клубу была здабыта ў стартавай 10 хвілін першай гульні, а далей жа нашы хлопцы дагульвалі час. Чаго нельга згадаць пра гульцоў эстонскага клубу. Госьці з усіх сілаў стараліся паказаць сваё майстэрства, характар. Менчукі ж, наадварот, больш нагадвалі медзьведзёў перад зімовым сном. Здавалася, што іх зусім не турбаваў прэстыж клубу і дзяржавы. Відаць, меў рацыю адін з глядачоў, калі заўважыў, што беларусы сьпяць і бачаць сябе ў знакамітых эўрапейскіх гандбольных клубах. Але з такімі прафэсійнымі адносінамі да гульні маладым гульцам менскага СКА тамка рабіць няма чаго.

Дарэчы, паралельна са стартавымі пая-дынкамі папярэдняга этапу ў Балгарыі праходзілі фінальныя гульні чэмпіянату Эўропы па гандболе сярод юнакаў. Нашы дзяўчаты ў вострай барацьбе за 5-е і 6-е месцы саступілі зборні Румыніі з лікам 20:23.

Г. А.

Баль для бізнэсмэнаў

Фонд адраджэньня Гарадзенскай капэ-лы рыхтуе вечар адпачынку для дзельцаў людзей. Праграма вечару самая разна-стайная: выступленьне аркэстру, хору, салістаў капэлы. Сваё мастацтва прадэман-струюць юныя таленты. Адбудзецца прэ-зэнтацыя круглага стала «Бізнэс і культу-ра». Будзе працаваць выстава творчых работ гарадзенскіх мастакоў, прагучаць бардаўскія і эстрадныя песьні. У заклё-

чэньне перад прысутнымі выступаць танцоры, якіх на сцэне зьменіць эратычнае вар'эта.

Заявы можна рабіць па тэлефоне 45-21-77.

Вуніятаў

«адфутбольваюць»

Гарадзенскія вуніяты зьвярнулі-іся ў валасны гаспадарчы суд, каб абскардзіць рашэньне аблвыкан-каму аб перадачы базэльянскага храма праваслаўнай царкве. Атры-маўшы праз дзень адмову, вунія-ты 13 верасня накіравалі сваю заяву ўжо ў Вышэйшы гаспадарчы суд Рэспублікі Беларусь.

Кракаў

13 верасня з Англіі ў Варшаву перавезены астанкі гэнэрала Ул. Сікорскага, які ў 1939-1943 г.г. быў галоўнакамандуючым і прэм'ерам польскай дзяржавы. Учора астанкі перавезены ў Кра-каў, дзе сёньня, 17 верасня, яны будуць перахаваны на Вавэлі.

Р. М.

Пра што гаварыў беларускі міністр у Вільні

Візыт міністра замежных справаў Рэспублікі Беларусь П. Краўчанкі і міністра адукацыі У. Гайсёнка ў Летува супаў з 1 верасня. Гэты дзень візыту быў амаль цалкам прысьвечаны кантактам міністраў і іх калегаў з беларускай грамадзкасьцю Вільні. Апроч урачыстасьцяў з нагоды адкрыцьця беларускіх класаў у школе № 17 (з расейскай мовай навучаньня) адбылася выцечка па беларускіх мясцінах Вільні (яе праводзіў мала-ды гісторык Ю. Шаўцоў), пашыраная канфэрэнцыя міністраў і прадстаўні-коў віленскай грамадзкасьці ў пэда-гагічным унівэрсітэце.

На канфэрэнцыі прысутнічалі абод-ва міністры, іх прадстаўнічая «ка-манда», рэктарат унівэрсітэту, бела-рускія настаўнікі і студэнты, кіраўнікі суполак і клубу, журналісты. Су-стрэчу адкрыў даклад В. Стэха, кіраўніка клубу «Сябрына», з рэзкай крытыкай пазыцыі беларускага ўраду

ў дачыненні да віленскай бела-рушчыны. Пасьля кароткага прыві-тальнага слова рэктара пэдунівэрсітэ-ту прагучала доўгае выступленьне П. Краўчанкі, сутнасьць якога была ў аптымістычнай ацэнцы палітыкі сёньняшняга ўраду ў зьнешнепалітыч-най і культурніцкіх сфэрах. У прыватнасьці, была прыадчынена таямні-ца пра той дыпляматычны двубой, які вядзе Беларусь з Чэхіяй за месца ў Савеце Бясьпекі ААН. Як і варта было чакаць, нягледзячы на спробы П. Кра-ўчанкі прыцягнуць увагу грамады да іншых удзельнікаў урадавае дэлега-цыі Беларусі, галоўныя пытаньні былі скіраваны да яго.

Адказваючы на пытаньне, ці не ўцягне, урэшце рэшт, пракамуністыч-ны парламент Беларусь — вайскова-палітычную канфэдэрацыю з Расеяй. П. Краўчанка выказаў зьдзіўленьне, як магло паўстаць само гэтае пытань-не... На яго думку Ельцын — антыка-муніст, а па-другое, ён як міністр

замежных справаў, можа амаль за-пэўніць, што такога саюзу з Расеяй ня будзе. Што ж датычыць камуністаў, дык і яны людзі розныя, а камуні-стычны рух, па словах П. Краўчанкі, самы папулярны на Беларусі сярод іншых палітычных плыняў. Апроч таго, разам з міністрам Гайсёнкам, спадар Краўчанка запэўніваў аўдыто-рыю ў сваёй пільнай увазе да віленскай беларушчыны, выказаўшы надзею, што беларуская гімназія «вернецца ў сваё законнае месца, у Базэльянскія мury».

Пытаньне ад аўдыторыі сапраўды было шмат, галоўным чынам, яны тычыліся сацыяльных аспектаў: гра-мадзянства, візы, пэнсіі, адукацыі й г. д. Прагучалі дыпляматычныя дыф-ірамбы ў адрас летувіскага ўраду, рэктарату пэдунівэрсітэту, беларуска-га ўраду і, ў прыватнасьці, ў ад-рас П. Краўчанкі...

Калі змрок ахутаў Вільню, зага-рэліся вокны кавярняў і рэстарэацыяў,

у адной з іх — у «Літарату светайне» супрацоўнікі беларускіх міністэрстваў і ведамстваў змаглі сустрэцца са сваімі летувіскімі калегамі і актывам віленскай беларушчыны ў больш нязмушанай, цёплай абстаноўцы. Ад-ны адпачывалі, другія працягвалі работу. Кантакты, кантакты...

«Беларуская» частка візыту бела-рускай дэлегацыі ў Летувіскую Рэспублі-ку дала магчымасьць, прынамсі ўпершыню намацаць балявыя кропкі беларушчыны ў Летуве і сфармуля-ваць тое кола пытаньняў, якімі неўзабаве павінна будзе заняцца беларуская дзяржава: беларуская адукацыя ўсіх ступеняў у Вільні, рэалізацыя праектаў па сродках маса-вае беларускае інфармацыі, музэю й г. д., юрыдычная й сацыяльная апека над грамадзянамі Беларусі, памяжо-ўныя кантакты тысячаў жыхароў абедзвух маладых дзяржаваў, да-лейшы лёс маладых беларускіх гу-манітарыяў і Вільні.

С. В.

ВІЛЕНШЧЫНА

Тоўстая свечка з партрэтам Папы і «пацёмкінская вёска» на праспэктзе Гэдыміна

1. Напярэдадні

Цырымання візіту Святога Айца становіцца ўсё больш падобным на цырымання сустрэч у мінулым гэнэральных сакратароў і другіх асоб савецка-большавіцкай іерархіі. Усё тая ж «пацёмкінская вёска» — фарбуюцца фасады дамоў, ля якіх будзе праяжджаць высокі госьць (фарбуем ненадоўга, праз год ад фарбы і следа не застаецца). Брукуем вуліцы, зраўнавала, у цэнтры, сьмецьце адсоемаем далей, з вачэй прэч, рэпітуем парадны, цырымоніі прыезду — сустрачэ — ад'езд. Складаем сьпісы «першачаргоўцаў» (раней іх называлі прадстаўнікамі народу). Можна здагадацца, што для іх у тэрміновым парадку вышукваецца нацыянальнае адзеньне і ўсё астатняе. На сьценах — плякаты, у вітрынах — сувэніры. Найбольш уразлівы сувэнір — тоўстая свечка з партрэтам Папы. Добры падарунак для прыхільнікаў пасядзець пры свечках.

Рыхтуюцца ўсе, у тым ліку і ўлады. Гэта ня жарты — вырашыць, якім чынам былым камуністам-атэістам (а можа, каталікам цэкоўскіх катакомбаў) вітаць Святога Айца. Ці ца-

лаваць яго пярсьцёнак? Ці знойдзецца такі клерык ці ксёндз, які навуча, як весці сябе ў касьцёле? Абразок з не так далёкага мінулага. У Катэдры ўстаноўлена труна з целам сьветлай памяці І. Сыцпанавічуса. Прыбываюць і ўлады. Ля ўваходу — тэлевізійныя апараты. Улады хочуць, каб народ іх бачыў з папуліска спрыяльнага ім боку, а таму становяцца тварам да камэр, а сьпінай да аўтара. Ксяндзу — арганізатару прыходзіцца тлумачыць, што так нельга, не старшыня Вярхоўнай рады й яго каманда зьяўляюцца галоўным «пірагом» свята, і прыйшлося ім павярнуцца (а са сьпіны шмат з іх выглядае куды разумней і прывабней).

«Сьведчым Хрысту», — заклікаюць мэдаль, плякаты.

Сьведчым Хрысту! Сьведчым антыхрысту й суцэльнаму вар'яцтву. Кажуць, у Афрыцы, у нейкім Бантустане, Сьвяты Айцец гэта заўважыў. І сказаў, што лепш галодных накармілі й душы ачысьцілі. А што, калі й намі, як тымі бантустанцамі, Папа будзе незадаволены? Хто будзе кусаць локці? Няўжо толькі лідэры?..

Паводле газэты «Рэспубліка».

2. Напрыканцы

Велізарнае значэньне меў візіт Папы Рымскага Яна Паўла II ня толькі для каталіцкай царквы, але й для ўсяе Летувы. Казані Святога Айца, прамоўленьня, дарэчы, на добрай летувіскай мове, нясуць у сабе вялікі сэнс дзеля розных сфэраў жыцьця краіны.

У Летуве, дзе акупацыйныя ўлады на працягу паўстагоддзя нахабна зьнішчалі рэлігію, царкву, пасля ўзнаўленьня незалежнасьці ўсе кінуліся да іншай скрайнасьці, і ня толькі асобныя ксяндзы, але й біскупы спрабавалі ўмешвацца ў палітыку партыяў. «Праблемы гэтага гістарычнага пэрыяду патрабуюць наданьня вялікай увагі сацыяльным аспектам вашага жыцьця. Але як дзяржава не павінна мяшацца да рэлігіі, так і ксяндзы не павінны лезьці да партыйнай палітыкі й дзяржаўных справаў», — сказаў Ян Павал II у сваёй казані, прамоўленай у Віленскай Катэдры.

Каталіцкая грамадзкасьць Летувы прыклала нямала намаганьняў да таго, каб Сьвяты Айцец наведаў краіну, аднак гэта стала магчымым толькі цяпер — у незалежнай Летуве. І ўсё ж трэба сумленна прызнацца, што Папа Рымскі прыехаў у краіну, свабодную толькі фармальна. Нашаму чынавенству й напярэдадні,

й пад час самога візіту надта ж хацелася выглядаць сьвяцейшымі за самога Папу. Як і ў савецкія часы, відавочна, пераважала форма.

Цэнтр Вільні быў закрыты для транспарту за дзень да пачатку візіта: потым яшчэ на чатыры дні. Закрылі ня толькі горад, але й рынак на ўскрайку горада ў Гарунах, як быццам ад гэтае канкрэтнае забароны можа знікнуць сама такая зьява. Кіраўніцтва Вільні забараніла па ўсёй сталіцы продаж алкагольных напояў — нават віна й піва — і дні 4 і 5 верасня. У суботу такая «пацёмкінская вёска» пратрымалася ў цэнтры, на праспэктзе Гэдыміна, а ў нядзелю палітыка цьвярозасьці, накінутая айцамі горада, ляснула й там.

Адзіныя, хто й да візіту Святога Айца, й пад час яго паказалі сапраўднае аблічча, былі банкіры Летувы. Яны ўсяляк імкнуліся напярэдадні візіту зьбіць цэны на канвэртаваную валюту. То не скупляючы яе, то не прадаючы, парушаючы законы ў разьліку на практычна дармавыя даляры й маркі замежных пілігрымаў.

Але міф, які стварылі банкіры і ўлады, ляснуў (Вільня прыняла толькі 20% чаканых пілігрымаў, летувіска чыгунка — толькі 5% чаканых пасажыраў) і вынік не прымусіў сябе чакаць — курс канвэртаванай валюты рвануў угору.

Паводле газэты «Летувос рйтас».

Як падзяліць чыгуначную станцыю?

За права праезду на грузавых машынах па тэрыторыі Беларусі летувіска кіроўцы павінны будаць плаціць 150 даляраў.

«Гэта адзіная краіна, з якой мы да гэтай пары ня можам дамовіцца аб умовах, зручных для пасажыраў. У гэтым пытаньні мы знайшлі агуль-

ную мову з Польшчай, Нямецчынай, Расеяй. Прычыны хутчэй эканамічныя, а не палітычныя», — сказаў карэспандэнт ЭЛТА І. Біржышкіс (міністр шляхоў зносін). На думку беларусаў, іх краіна транзітная, і яны разьлічваюць на прыбыткі. Бадай што яны маюць рацыю. Па тэрыторыі Беларусі

праходзяць галоўныя дарогі з Эўропы ў Расею, з Захаду на Усход, з поўдня на поўнач.

Беларускі бок хоча, каб транспартныя плыні рэгуляваліся на парытэтных пачатках, аднак па дарогах Беларусі праходзіць больш летувіскага транспарту, як беларускага — па Летуве.

Другая праблема — чыгунка, якая перасякае тэрыторыю абедзьвух дзяржаваў. Напрыклад, чыгуначная дарога на Друскенікі, Адуцішкі й Вялікае Сяло (Діджасаліс) праходзіць па беларускай тэрыторыі. Беларусы прадставілі свой прэзэнт, але яшчэ не дасягнута дамоўленасьць аб тым, як падзяліць чыгуначную станцыю Адуцішкі, якая знаходзіцца акурат на мяжы. Трэба дамаўляцца й аб транспарце, які ідзе праз Дзявенішкі.

С. В. .

Інструкцыя для амэрыканскага жаўнера

Амэрыканская армія можа высадзіцца ў любой краіне пры ўмове, што яна не гарыстая, тамака няма зімы, а непрыяцель слаба ўзброены.

Ад вайсковай апэрацыі «Рэстар хоўп» у Самалі ёсьць карысьць ня толькі для жыхароў гэтай краіны, мы, г. зн. уся астатняя рэшта сьвету, таксама можам пакарыстацца чым-нечым.

Напрыклад, адзначым тое, як мы штодня бяздумна падаем пры павітаньні правую руку й нават не задумваемся, чаму менавіта яе. Адказ часам бывае вельмі простым. Яго можна адшукаць у 18-старонкавай брашурцы, выдадзенай галоўным камандаваньнем арміі Злучаных Штатаў. Надрукавалі яе якраз з нагоды апэрацыі «Рэстар хоўп», а ўручалася яна ўсім жаўнерам, якія пасылаліся ратаваць Самалі. Ёсьць ў брашурцы, між іншым, штабовая інструкцыя наконт таго, што з тубыльцамі трэба вітацца абавязкова правай рукой. Пры гэтым экспэрт па культуры тлумачыць: у шмат якіх краінах левая рука ўжываецца дзеля мэтай, таямніча пазначаных як «некаторыя цялесныя чыны». Адсюль традыцыя падаваць правую руку, а таксама рызыка, што самаліец мог бы разьлюшчыцца, калі б камандос падаў яму левую руку. А тады магла б ляснуць уся апэрацыя па аказаньні гуманітарнай дапамогі...

Добра ведаючы, што працяг рукі можа аказацца не адзінай рэакцыяй на ўбачаных прадстаўнікоў мясцовага

людзі, галоўнае камандаваньне засьцерагае, што ані ў якім выпадку нельга на знак павітаньня цалавацца з самалійцамі або абдымаць іх. З набыцьцём ўетнамскага вопыту ў амэрыканскім штабе, відавочна, запанаваў рэалізм. Яго праявай зьяўляецца таксама выдрукаваны чорным на белым дазвол цалавацца з мужчынамі. Не ад сеньня мы ведаем, што амэрыканскае жаўнерства ва ўпакораных краінах не адмаўляе сабе ў ніякай самай неверагоднай прыемнасьці.

Інструкцыі галоўнага камандаваньня для закінутых на невядомую тэрыторыю камандосаў маюць на мэце ня толькі засьцерагаць перад непрыемнасьцямі, але таксама — дапамагчы дасягнуць посьпеху. Спэцыяльны разьдзел прысьвечаны таму, як атрымаць давер тубыльцаў і нават аўтарытэт сярод іх. Пэнтагон радзіць сваім жаўнерам паказваць самалійцам багацьце свайго лексікану, прыгожае маўленьне. У прыватнасьці, жаўнеру падказваюць ужываць вершаваныя радкі або доўгія фразы, цяжкія для вымаўленьня, так і дзеля зразуменьня. Карацей, сьброўскі посьпех мае быць забяспечаны і, падобна, ня толькі ў Афрыцы.

Праўда, у брашурцы няма тых паэтычных прыкладаў, якія б камандаваньне жадала чуць у размове сваіх

жаўнераў з самалійцамі...

Карысьць для сьвету ад апэрацыі «Рэстар хоўп» не абмяжоўваецца, ясная справа, адной толькі брашуркай галоўнага камандаваньня. Дзякуючы гэтай мэрапрыемству, мы таксама, нарэшце, даведаліся, у якіх умовах найвялікшыя вайсковыя дзяржавы вольнага сьвету гатовыя выкарыстаць сваю моц у мэтах ратаваньня народаў, з якіх чыняцца злачынствы. Нашу задачу палягчаюць шматлікія журналісцкія камэнтары, з якіх вынікла папулярнае сеньня высьлоўе: «Гаворым Самалі, думаем пра Босьнію» паводле «Мы гаворым партыя...», якое страціла сваю былую папулярнасьць.

Такім чынам, неабходныя для ратаўнічай інтэрвенцыі ўмовы маюць быць наступнымі. Перадусім тэрыторыя, на якой спэўняецца злачынства, павінна быць раўнінай. Аніякіх каб не было пагоркаў або тым больш — гор, за якімі мог бы схавцца непрыяцель. Аніякіх рэк, якія трэба фарсіраваць. Клімат павінен быць цёплым. Не пажадана ў ніякім разе зіма.

Аднак тэрытарыяльна-кліматычныя ўмовы яшчэ ня ўсё. Акрэсьлены патрабаваньні да самога непрыяцеля.

Іранічная публікацыя парьжскага аўтара познаньскага часопіса цікавая тым, што надрукавана яна была на самым пачатку года. Сеньня мы бачым, якім відушчым быў журналіст. Простае жаданьне перашкодзіць бандытам, якія раскраджаюць у Самалі харчы для галоднага насельніцтва, абярнулася для ЗША сітуацыяй, якая па-новаму, але вельмі ж нагадвае Ўетнам.

Падобная ж небясьпека чакала, як нам здаецца, Беларусь, калі яна будзе ўцягнэная ў таджыцкі або які-небудзь падобны канфлікт.

Ён павінен перш за ўсё, быць слаба й несучасна ўзброены. З ягонага боку было б вельмі прывабна, каб ён складаўся з асобных, нямоцных, неарганізаваных, варагуючых групавак. Мы не жадаем чуць пра кваліфікаваныя камандныя кадры ў непрыяцеля. Інакш галасаваньне ў Радзе Бясьпекі на конт інтэрвенцыі ня будзе такім латвым.

Адным словам, нашыя чаканьні слушных паводзінаў непрыяцеля зразумелыя: перад прыездам нашых аддзелаў ён ужо павінен стаць у добра агляданым месцы, кінуць зброю і выпрастаць угору рукі. Канешне, убачыўшы нашыя збройныя аддзелы, ён можа й уцячы, але абавязкова пакінуўшы на месцы сваю зброю. Гэтым самым у нас было б менш праблем з арганізацыяй лягераў для палонных і зьнізіліся б кошты апэрацыі.

Пасьля выкананьня некалькіх гэтых умоваў мы гатовы пасьпяшацца на ратунак катаванаму народу ў любым месцы Зямлі, несучы яму добрую навіну аб посьпеху ў памыснай пабудове новага ладу на сьвеце.

«Wprost».

Пераклад з польскай мовы.

ЭМІГРАЦЫЯ

Майстра Хведар з Таронта

Як заўжды Хведар Пятровіч Дзікавіцкі абудзіўся рана. Але з ложка ўставаць не сьпяшаўся. Наадварот, перавярнуўшыся на другі бок, паспрабаваў заснуць. Сон ня йшоў да яго. У галаве, парушыўшы ўсялякія лягчаны кірунак, роіліся думкі. На зьмену думкам пра дзяцінства прыляталі ўспаміны пра апошнія гады працы на заводзе, дзе сталёў, набіраўся жыццёвага вопыту, майстэрства. Страціўшы надзею заснуць, Хведар Пятровіч узняўся з ложка, знайшоў ліст паперы й пачаў пісаць пісьмо.

Добры дзень, каханы брат Міхась, вось і я ўжо на рэньце. Амаль сорак год працаваў на мэблевай фабрыцы-Таронта, і больш няма патрэбы ісьці на працу. Неяк зусім нязручна адчуваю сябе ў ролі рэньціста. Ды спадзяюся, што з цягам часу прывыкну. Адно ўжо добра, зараз маю шмат часу, каб напісаць табе ліст ці ўспомніць сваю родную вёску Вялікія Дзіковічы, сяброў. Дарэчы, ты пішаш мне, што ўсе яны жывыя, здаровыя, маюць нават унукаў. На жаль, я страціў сям'ю, і пахваліцца ў гэтым няма чым. Жонка й дзеці далёка ад мяне, пра іх лёс амаль нічога ня ведаю. Адна асалода ў жыццё — побач наша сястра Ліда.

Кожную нядзелю наведваю яе. Яна хварэе, не працуе, трэба тым-сім дапамагчы. Вось я й маю сабе такі нязвыклы занятак. Часам сустракаю ў сястры яе сына Джорджа. Ён наведвае маці, але яму не заўсёды хапае часу — сам разумееш: свая сям'я, жонка, дзеці — школьнікі. Ліда вельмі задаволеная, калі бачыць сына, здаецца, усе хваробы пакідаюць яе.

Што тычыцца майго асабістага жыцця, то яно, ты ж ведаеш, ня было салодкім.

Апошнія гады працаваў майстрам на мэблевай фабрыцы. Вучыў навабранцаў сакрэтам свайго майстэрства. Праца, скажу табе, адказная, патрабуе ведаў, вопыту, часам нават сілы. Так павялося апошнія дзесяць год, што адміністрацыя нашай фірмы ганялася ў выніку эканамічных цяжкасцей за таннай працоўнай сілай. Наймалі пераважна выходцаў з Польшчы, Паўднёвай Амэрыкі. Сам ведаеш, што за працаўнікі палякі, ім бы толькі п'яніндзы, а аддачы небагата. Вось я іх і вучыў асновам інтэнсіўнасьці працы, якасьці, кваліфікаванага падыходу да абсталяваньня, хто не вытрымліваў цяжару, ішоў на вуліцу. Сустракаліся мне й вашы савецкія людзі. Скажу шчыра, іх трэ-

ба было таксама муштравать.

Крыўдна глядзець на сваіх суродзічаў, што дрэнна валодаюць мовай, камп'ютэрам, унівэрсальным дрэвапрацоўным станком.

Ведаеш, браце, мяне аніхто не вучыў працаваць якасна, адказна. Проста памятаю, калі нас з Гэрманіі ў сорак пятым амэрыканцы везлі да сваёй краіны, то вельмі часта нагадвалі: хто будзе добра працаваць, вельмі хутка стане багатым чалавекам. Мне ох як хацелася жыць заможна! Таму я, не шкадуючы сілаў, працаваў. Там, дзе спэцыяльна патрабаваліся два чалавекі, я спраўляўся адзін.

Праца прынесла задавальненьне, павягу. Мяне перавялі ў цэх інкруставанай мэблі. Выконвалі замовы самых заможных людзей Канады, ЗША. Мэблю рабілі з дуба, чырвонага й лімоннага дрэва. Замовы былі самыя разнастайныя: для офісаў, палацаў, для абсталяваньня яхтаў, нават для ўласных самалётаў мільянераў. Заробкі былі хоць куды — тысяча далараў за тыдзень. Відаць, таму й дарэжылі месцам — дзеля заробку. І ніхто ніколі не скардзіўся на стомленасьць ці дрэнныя ўмовы працы.

У цэху прапрацаваў ажно трыццаць гадоў, хацеў ужо адыйсьці на рэнту.

Ды папрасілі мяне папрацаваць майстрам з маладымі рабочымі. Дзесяць год вучыў іх працоўнай мудрасьці. Зараз, калі сустракаю каго-небудзь з былых вучняў, чую толькі падзяку. Многія запрашаюць у госьці. Бывае — хаджу, бывае — не.

Вельмі хочацца пабываць на старасьці гадоў у гасьцях на Бацькаўшчыне. Паглядзець на родную Берасьцейшчыну. Вось тут я б не прамінуў, зайшоў бы ў кожную хату. Слухаў бы з удзячнасьцю нашы беларускія песні, гамонку. Глядзеў бы на нашых дзяўчат, якія водзяць на лугах карагоды.

Шаноўны Міхась, часам да нас у Таронта трапляе газета «Голас Радзімы», у ёй багата цікавай інфармацыі. Асабліва пра беларускія вячоркі. Прашу цябе, дашлі мне кэсэту з песнямі нашага дзяцінства. Я іх буду слухаць і распаўсюджаць паміж нашымі беларусамі. Зараз, калі Беларусь стала незалежнай, многія ўспомнілі, хто яны й адкуль. А каб нас было больш сьведомых, неабходна як мага болей роднага, бацькоўскага.

Вось такі Хведар Пятровіч Дзікавіцкі, якога лёс закінуў далёка ад Радзімы. Ён яе не забыў і нядаўна з гуманітарнай дапамогай даслаў сваім родным некалькі тысячаў далараў.

Г. ЛІС.

Абкамаўская дача

Неяк апошнім часам газэты не страцяць ужо таямнічымі загадкамі аб золаце партыі, яе першых кіраўніках, іх справах і г. д. Хоць, зрэшты, гэта натуральна, ды і колькі можна аб адным і тым жа, нягледзячы нават на тое, што ніхто й дагэтуль ня ведае, дзе падзелася тое золата, а даўно перафарбаваных лідэраў некалі авангарднай партыі зараз хутчэй сустранеш у шэрагах новых дэмакратычных рухаў ці камэрцыйных структурах.

Праўда, у нас на Гарадзеншчыне, у прыватнасьці, ніводная мясцовая газэта не пісала ні аб якіх партыйных скарбах. Напэўна, зараз на 99% былыя партыйныя лідэры ўладкаваныя ў вобласным, гарадзкім, раённым саветах, камэрцыйных структурах, розных канторах, інспэкцыях, фондах, выкладаюць у школах, вучэльнях і г. д.

У нас на Гарадзеншчыне ня можна было пісаць аб гэтым. Часам хіба што аб нейкім з «былых» можна было пачуць дзе-небудзь у чарзе альбо ў лавіні. Людзі, як кажуць, шмат што

ведаюць...

У прыгожым мястэчку Азёры, на беразе возера, куды я трапіла ўпершыню гэтым летам, мне ніяк не сядзелася на месцы. Часам сцяла на вельмі сонечнае надвор'е, каб апалася вельмі, а часам папросту хацелася выйсьці ў лес на шпатыр па грыбы з гарэхамі.

Аднаго разу мне падалося, што я заблукала, хоць адчувала, што ўсё ж недзе недалёка ад дому. Выйшла на вузенькую лясную сыжэчку. Мяне здзівіла, што яна акуратна была пасыпана жвірам, хоць галінкі старых дрэваў так нізка апускаліся на яе, што здавалася, быццам гэта нейкая маскіроўка.

Сыжэчка выявіла мяне да брамы. Побач цагляная невялікая буда з вакенцам і пабітым шклом. А далей на горцы вялікі прыгожы двухпавярховы дом. Першы паверх ад фундамэнта складзены з цэглы, а другі, быццам мансарда, з вялікімі вокнамі, драўляны. Вокны сумна завешаны фіранкамі, здалося, што тут ніхто не жыве.

Побач з домам сталы мужчына

дзіўна пазірае на мяне й з усмешкай пытаецца: «Куда это, Красная Шапочка, путь держишь?» Мужчына з выгляду просты, вясковы, напэўна, з Азёраў, і мне падумалася, што гэта чый-небудзь дом адпачынку.

Я па-беларуску звярнулася да яго, запытала, куды трапіла й патлумачыла, што, напэўна, заблукала. Найболей дзеда здзівіла тое, што я «папростаму» гавару, і ён ніяк ня здолеў уцяміць, што я гарадзкая.

Моўчкі сядзелі, гаманілі за жыццё, дзед пачаў узгадваць мінулае й распавёў мне, што трапіла я на былую абкамаўскую дачу. Маўляў, шмат каго ён з начальства ведае, хто быў і хто зараз у вобласці кіруе.

— Некалі, — апавядаў дзед, — яшчэ да пучка, сюды часта наведваліся Першы, Другі ды й меншага рангу чыноўнікі, якія й дагэтуль сядзяць у аблвыканкаме. Усё навокал акружала міліцыя, а ў той будцы, што пры ўваходзе, таксама сядзеў паставы. А яны сабе пілі гарэлку, шашлык і ім шафёры смажылі, ды й юшку таксама яны варылі. Праўда, Першы шмат не ўжываў, быў чалавек інтэлігентны, ды й нешта страўнік у яго пабольваў. Але некаторых у машыну назад папросту заносілі, балывалі напоўніцу.

Здаралася, што дзеці іхнія, часам,

адныя, г. зн. з сябрамі й сяброўкамі, наяджалі. Чарку перападала ўсім выпіць, ніколі не шкадавалі.

Я папрасіла дазволу агледзець палац, праўда, ад другога паверху ключоў не было. Дарэчы, зараз ён, быццам, належыць нейкім спарцсманам. Дзед сказаў, што пасля пучка папросту перадалі ў другія рукі, а іх пры месцы заставілі.

Палац сапраўды дыхтоўны, прасторны, жыві хоць зімой, хоць летам. Цёпла, утульна, багата, надзейна, і прыслуга да таго заўсёды побач. І гэта яшчэ ў той час, калі ў пасёлку Паўднёвым людзі баяліся другі паверх будаваць, бо Абэхээс адразу за скуру возьме.

А побач возера й лодкі. Усё на месцы й вельмі прыгожа, і быццам бы побач з іншымі турбазамаі для рабочага класу...

Мне хапіла часу, каб уявіць сабе чырвонашчочкіх босаў, якія сьціпла й ветліва працягваюць табе руку, калі заходзіш да іх ў габінэт. Асабліва гэта было адчувальна напачатку перабудовы. А недзе ўвечары альбо выхаднымі, можа, сядзелі тут за гарэлкай і, пасьмейваючыся, апавядалі адзін аднаму, як яны гуляюць у дэмакратыі. Яны й цяпер пасьмейваюцца.

Ф. МАЛЕЦКАЯ.

Што ў Верцялішках амаль задарма, тое ў Каробчыцах...

Цяжка зараз у Горадні з жылём, ды і калі з ім было лёгка! Будавацца таксама ня ўсім пад сілу. За зарплату можна набыць хіба толькі два фундамэнтныя блёкі, ды і тыя з заводу не выявеш, бо грошай болей не застаецца. Але ж гэта як каму.

Знаёмыя апавядалі, што адзін наш былы аднакурснік, які працуе ўжо спора на мытні, збудаваў у Баранавічах (вёска бліз Горадні) за нейкі год трохпавярховы домік па памерах, як трэцяя частка чыгуначнага вакзалу ў Горадні. У доме дзесяць пакояў, тры прыбіральні — усё, як належыць.

Толькі якім жа чынам у тых

Баранавічах будуецца, бо, як зноў жа распавядалі знаёмыя, у Каробчыцах зараз каб выкапаць катлаван пад фундамэнт, экскаватаршчык запрасіў трыста далараў. Яму даводзілі, што ёсць жа цэны — 50 «кусцоў» беларускімі. На што ў адказ пачулі: беларускімі ніколі не хачу, а меней, чым за трыста далараў, ня буду.

Дзіўна, што ў такой жа самай сітуацыі такія самы катлаван дзядзька ў Верцялішках выкапаў за пляшку гарэлкі й яшчэ падзякаваў, што белай прынеслі, а не якую там каларовую атруту.

(ав).

Сьціслым радком

На Дзятлаўшчыне рытууюцца адначыць стагоддзе Ігната Дварчаніна, дзеяча нацыянальна-вызваленчага руху ў Заходняй Беларусі. Створаны фонд, у які ўжо паступаюць сродкі для правядзеньня сьвяточных мэрапрыемстваў.

Хор «Сузор'е» сьвіслацкага РДК пабываў з канцэртамі на Беласточчыне, дзе ўзяў удзел у фэстывалі беларускай культуры «Нараў-93». У праграме фэстывалу ладзіліся сустрэчы з беларускімі літаратарамі Беласточчыны й кніжны кірмаш.

М. Д.

Фатаграфаваньне А. МАКАРЭВІЧ.

17—23 верасня 1993 г.

4

МАСТАЦТВА

Паўсвёта абыйсьці, каб выстаўіцца

8 верасня ў Горадні ў Новым замку адчыніў выставу сваіх карцін мастак са Швэцыі Ян Кузьміцкі, які ў 1934 годзе нарадзіўся на Гарадзеншчыне ў вёсцы Багданаўцы бліз Жалудка.

Ян хваляваўся, але па-добраму ўсьміхаўся й вылучаўся сваёй зьнешнасьцю. Падабраныя ззаду, накручаныя валасы, завязаныя ружовай стужкай, нагадваюць дзявочы хвосьцік. Ян кажа, што фатаграфаванца любіць абавязкова ў капелюшы. Гаворыць парасейску, усё разумее па-беларуску.

Ён апавядае пра цяжкія гады, якія спазнаў у маленстве. Праз два тыдні пасья таго, як нарадзіўся, памерла маці. Папракалі сірату, здэкаваліся, асабліва ў час вайны.

Зараз Ян быў у сваёй вёсцы й сустракаўся з усімі сваімі землякамі. Яму было цікава пабачыць людзей, з якімі некалі праходзіла яго жыццё.

Лёс і надалей не шкадаваў яго. У 1944 годзе Ян застаўся калекай, страціў нагу. У дваццацічатырохгадовым узросьце выехаў у Польшчу, а затым і далей у сьвет. Аб'ехаў аж 22 краіны.

Зараз жыве ў Швэцыі ў горадзе Упсала. Праўда, працуеца яму творча лепей у Фінляндыі, адкуль паходзіць яго жонка, дзе ёсць у бязлюдным месцы свой домік, у якім можна заўсёды застацца аднаму.

Акрамя карцін, на выставе было некалькі скульптур з дрэва. Ян таксама даўно гэтым займаецца, толькі прывезьці болей ня здолеў. А яшчэ ён спрабуе сябе ў тэхніцы манатыпіі.

Вітаўт супраць Ягайлы

У 1377 годзе пасья больш чым 30-гадовага княжаньня памірае вялікі князь літоўскі Альгэрд. Пасада вялікага князя заняў ягоны сын — Ягайла. Кэйстут, Альгэрдаў брат, з аднаго боку шануючы ідэю еднасьці, але, ўлічваючы волю памёршага Альгэрда, які прызначыў сваім наступнікам Ягайла, прысягнуў свайму пляменьніку. Сам жа Ягайла бачыў у князі Кэйстуце й ягоным сыне Вітаўце асноўных сваіх канкурэнтаў. З мэтай пазбавіцца ад дзядзькі й стрыечнага брата ён заключыў пагадненьне з тэўтонскімі рыцарамі, зьлейшымі ворагамі краіны. Крыжакі былі ня супраць скарыстаць міжусобіцы ў ВКЛ дзеля сваіх карысных мэтай. Але заключэньне саюзу Ягайлы з тэўтонцамі не ўдалося захаваць у тайне. Дзякуючы манаху з Астэроды па імені Густын, даўнішняму прыхільніку Кэйстута, апошні своечасова даведаўся пра сакрэтныя пагадненьні.

Якраз у гэты самы час вялікі князь Ягайла паслаў у Полацак намесьнікам свайго брата Скіргайлу, але палачане адмовіліся пусьціць яго ў горад з-за таго, што той не прыняў праваслаўя. Ягайла, моцна абразаны такім учынкам жыхароў Полацака, паслаў войска на чале з адвергнутым Скіргайлам пад сьцены горада. І зноў добразычліўцы Кэйстута ў Прусіі неаднаразова папярэджвалі яго аб небясьпецы. Як сьведчаць беларуска-літоўскія летапісы, стары Кэйстут паведаміў Вітаўту аб змове «За і, Воидила (службоўнік Ягайлы — заўв. аўтара), сестру дал, мою братанну, а из немецъ ми явлено что немьци записалися на нас. А се так третее: с ким мы ся воюем? — С немьци! Они с ними Полоцька добывають. Уже то проявилось, што они на нас полно стали с немьци». Але Вітаўт не паверыў гэтай інфармацыі, адказаўшы бацьку: «Еще того не доверяю гораздъ». Кэйстут, аднак, пайшоў на Вільню, пазбавіў Ягайла вялікакняскага

прастола, захапіўшы пры гэтым сакрэтныя паперы, якія сьведчылі пра зносіны Ягайлы з крыжакамі. Апошняму, тым ня менш, былі пакінуты ўсе ягоныя замкі, у першую чаргу, Крэва й Віцебск, шматлікія скарыбы й маёмасьць. Ягайла ж павінен быў прысягнуць, што ніколі не ўзброіцца супраць Кэйстута. Затым ён паехаў у Віцебск, дзе, як здавалася на першы погляд, не праяўляў асаблівай увагі да дзяржаўных справаў.

Так, у 1381 годзе Троцкая й Віленская паловы Вялікага Княства Літоўскага ізноў апынуліся ў адных руках. Але не на доўга гісторыя накіравала Кэйстуту быць уладаром усяе дзяржавы. У наступным 1382 годзе Ягайла, карыстаючыся з выправы старога Кэйстута ў Ноўгарад — Северскую зямлю супраць мяцежнага князя Дзімітрыя Карыбута, зьнянацку захапіў Вільню, а потым і Трокі. Вітаўт, які быў у Троках, вымушаны быў адступіць у Горадню, куды неўзабаве прыбыў і ягоны бацька. Сабраўшы вялікае войска, Кэйстут і Вітаўт рушылі насустрач Ягайле, якому на дапамогу прыйшоў мазавецкі князь Януш, тэўтонскія й інфлянцкія рыцары. Але бітвы так і не адбылося. Ягайла пад выглядам перамоў з дзядзькам і братам запрасіў абодвух князёў у свой абоз, вераломна схпіў, закаваў у ланцугі й адвёз у Крэўскі замак. У гэтым замку на пяты дзень і быў задушаны стары Кэйстут Ягайлавымі каморнікамі — Мосьцевым братам, Кучукам і Лісіцам Жыбеньцяям. Відавочна, што такое пакараньне чакала й Вітаўта, які, аднак, пераапраўўшыся ў вопратку служанкі, здолеў уцячы з Крэўскага замку спачатку ў Мазовію, а потым і да крыжакоў, каб помсьціць за гвалтоўную сьмерць свайго бацькі.

У Прусіі Вітаўт быў вымушаны прыняць каталіцтва, абвясціць сябе васалам Тэўтонскага ордэна, каб атрымаць ад ягонага містра Конрада

Цольнэра дапамогу ў барацьбе з Ягайлам. Пад выглядам дапамогі Вітаўту тэўтонцы намерваліся калі не падпарадкаваць Вялікае Княства Літоўскае, дык рэгулярна пустошыць землі краіны. Крыжакам было даспадобы ўнутранае змаганьне ў ВКЛ, якое паслабляла гэтую дзяржаву. А тым часам тэўтонскія рыцары рабілі рабаўнічыя напады, спапялялі гарады й вёскі, забівалі бязьвінных жыхароў. Вітаўт ня мог не бачыць каварных замыслаў крыжакоў, і таму ягоны хаўрус з імі ня мог быць трывалым. Больш таго, сам вялікі князь прапанаваў свайму стрыечнаму брату значныя тэрыторыі, калі толькі той парве адносіны з рыцарамі Ордэна. Вітаўт ахвотна даў згоду, вярнуўся ў Вялікае Княства Літоўскае й зноў перайшоў у праваслаўе. У выніку пагадненьня з Ягайлам Вітаўт атрымаў Горадню, Берасьце, Драгічын, Мельнік, Бэлз, Сураж, Камянец, Ваўкавыск, а затым Валынь і Падолье.

Так, у 1384 годзе прыпынілася міжусобная барацьба ў Вялікім Княстве Літоўскім і здавалася, што на землі краіны прыйшоў доўгачаканы мір. Але Крэўская вунія 1385 года й шлюб Ягайлы з польскаю каралеваю Ядзьвігаю зноў абвастрылі адносіны паміж дзьвюма галінамі Гэдымінавічаў. Годнасьць Вітаўта была моцна закранутая, калі Ягайла, атрымаўшы польскую карону, пад іменем Уладыслава прызначыў сваім намесьнікам ВКЛ з тытулам вялікага князя Скіргайлу, а не яго, Вітаўта. І што гэта за тытул, «намесьнік караля ў ВКЛ»? Вітаўт, безумоўна, ведаў аб згодзе Ягайлы, якую той даў польскім магнатам у Крэве, далучыць Вялікае Княства Літоўскае да Польшчы. Так, ён быў моцна пакрыўджаны асабіста прызначэньнем Скіргайлы, але яшчэ больш быў зьняважаны ягоны гонар як патрыёта краіны. Душа Вітаўта не магла прымірыцца з рашэньнямі Крэўскай вуніі, якія фактычна прывялі да падпарадкаваньня ВКЛ суседняй Польшчы. Скіргайла быў толькі фар-

мальна кіраўніком краіны, але ўсімі справамі запраўлялі праездныя палкі. І Вітаўт ізноў становіцца на шлях барацьбы.

У 1389 годзе, калі Скіргайла ед'ехаў у Полацак, згодна «Хроніцы Быхаўца», «Виталт, яко мужный и на всем был делный и промыслный довсцепу великого, зобрал гроднян и подляшан и, тихо притяши под Вилню, хотел замки обадва виленские отобрати». Двойчы ён спрабаваў штурмаваць віленскія ўмацаваньні, але так і ня здолеў імі авалодаць і быў вымушаны вярнуцца ў Горадню. Адгэтуль Горадню пачынае адыгрываць важную ролю ў плянах Вітаўта. На гарадзенскія замкі князь ускладаў вялікія спадзяваньні ў змаганьні з Ягайлам. Разумеючы выдатна, што выправа на Вільню выкліча адпаведную рэакцыю з боку караля й Скіргайлы, Вітаўт узмацніў гарадзенскія замкі, як, дарэчы, й замкі ў Берасьці, Суражы, Камянцы, жаўне-рамі й гарматамі. Акрамя таго, ён прадрэніў рашучыя і, здавалася б, нелягічныя захады на дыпляматычным фронце. Вітаўт у другі раз просіць Вялікага магістра Тэўтонскага Ордэна аб дапамозе. Магло здацца, што спробы атрымаць падтрымку ў Конрада Цольнэра будуць бязвыніковымі.

Крыжакі добра памяталі пра крыўды, нанесеныя ім князем Вітаўтам у 1384 годзе, калі ён перайшоў на бок Ягайлы, зьнішчыўшы пры гэтым 3 рыцарскія замкі: Юргэнбург, Мэргэмбург і Навадцы. Але тым ня меней яны абяцалі дапамогу Вітаўту пры ўмове, што князь вышле ім значных закладнікаў з Вялікага Княства Літоўскага. Вітаўт з цяжкім сэрцам вымушаны быў пайсьці насустрач патрабаваньням крыжакоў. Напачатку студзеня 1390 года ён паслаў да Вялікага магістра Конрада Цольнэра ў якасьці закладнікаў свайго брата Жыгімонта, сваю жонку Ганну, пляменьніка, дачку, сястру, а таксама трымамага ў палоне смаленскага князя Глеба Сьвятаслававіча разам з іншымі 100 знатнымі баярамі

ГІСТОРЫЯ

ў Горадні

Цікава, што перад тым, як стаць мастаком, Ян змяняў каля пятнаццаці прафесій. Быў краўцом, сьлесарам, маляр, механікам і г. д. А вось вершы пачаў пісаць яшчэ ў дзяцінстве, на сваёй радзіме.

Такі няпросты лёс, вандроўкі па сьвету не маглі не адклікаць адбітак на сьветапогляд і творчасць мастака. Вельмі часта ў, здавалася б, халодных скандынаўскіх фарбах адчуваюцца матывы нечага блізкага — бедныя хаткі, прыціснутыя да зямлі...

Ян кажа, што з пачуцьцём сваёй Радзімы пражыў усе жыцьцё, дзе ён ні быў. Аднойчы ў Амэрыцы мільянеры папрасілі, каб ён расказаў ім аб сваёй Радзіме, адкуль ён паходзіць і каб яны маглі ўявіць яе. Ён прывёў ім тады такое дзіўнае параўнаньне: «Дзень, сонца — гэта Амэрыка, а калі сонца заходзіць і ўжо амаль нічога не відаць — гэта й ёсьць мая Радзіма».

Яго цяперашнія ўражаньні ад Беларусі драматычныя. Ён расчараваны. «У вас у горадзе я бачыў, як нідзе, шмат прыгожых дзяўчат, і апранутыя яны добра, але чаму іх твары такія пустыя, чаму яны нічым не зацікаўлены, ходзяць як салдаты...»

Ян частае гасьцей самаробным напоём. Рэцэпт даволі просты й, як кажа мастак, зусім бяскрыўдны: гарэлка, аранжыкавы напоі і звычайная вада.

На адкрыцьці выстаўкі, як заўсёды, адказныя асобы з выканкамаў — гарадзкога й вобласнага.

У зале даволі людна. Ян апавядае, што хоча застацца ў нас на паўгады, каб папрацаваць, але ўвесь час думае аб сваёй сям'і, якая засталася ў Швэцыі й сумуе па ім.

На разьвітаньне Ян піша некалькі слоў з пажаданьнямі на сваёй брашуры па-польску.

М. К.

Фатаграфаву У. ВІДЭРКА.

Фатаграфаву А. УЛАДАСЕВІЧ.

Далары не прадаюцца

Апошнім часам ля гарадзенскіх шапікаў, якія гандлююць валютай, стала сумна. Тут няма больш чэргаў з тых, хто жадае прадаць свае 10—20 далараў. Па тлумацэньні кар. «Пагоні» зьвярнуўся ў РКБ «Комплекс», дзе атрымаў такі адказ: згодна пастанове гарвыканкаму гандаль валютай за наяўны разьлік часова прыпынены. Жадаючым скарыстаць свае далары РКБ «Комплекс» дапаможа толькі ў апэрацыях па безнаўнаму разьліку.

Бязплатныя візы

Як стала вядома рэдакцыі газэты «Пагоня» ад духоўніка лютэранскай грамады Горадні спадара У. Сакаловіча, нямецкі ўрад выдзяліў гарадзенскім лютэранам квоту на бязплатныя візы. Але каб атрымаць такую візу, неабходна даслаць у нямецкае пасольства ў Маскве запыт, з якога вынікала б, што вам трэба паехаць туды з грамадзкімі, а не асабістымі мэтамі.

Дарэчы, двое гарадзенцаў нядаўна скарысталі з гэтай магчымасьці, яны адвезьлі на гістарычную Радзіму сьпісы 12 загінуўшых у час Другой Сусьветнай вайны нямецкіх жаўнераў.

Мусульмане Каралеўца падпарадкоўваюцца Беларусі

Згодна загаду духоўнага ўпраўленьня мусульман СНД, дзяржавай Балтыі й Сібіры, Мухтасібат Беларусі прыняў пад сваё падпарадкаваньне вернікаў мусульманскай грамады Каралеўца (сучасны Калінінград).

На думку сьвятара гарадзенскіх мусульман спадара Ю. Крыніцкага, гэта вельмі своєчасовы крок духоўнага ўпраўленьня мусульман, бо большасьць мусульманскіх вернікаў Каралеўца — выхадцы з Беларусі.

Г. У.

й панамі Вялікага княства. Вітаўт мусіў таксама аддаць у рукі тэўтонскіх рыцараў Горадню й іншыя свае замкі. Бо нарта ўжо крыжакі не давяралі Вітаўту, здагадваліся, што, дасягнуўшы сваіх мэтай, ён можа ізноў пакінуць іх. І таму Вялікі магістр прыняў жорсткія меры супраць закладнікаў, каб пазбавіць князя Вітаўта свабоды дзеяньняў. Усіх іх, уключаючы й жонку Вітаўта, ягонага брата Жыгімонта, смаленскага князя Глеба Сьвятаслававіча, крыжакі пад пільнай вартай разьмясьцілі ў прускіх замках.

У замках, якія належылі Вітаўту, зьявіліся моцныя крыжакі гарнізоны. Усе выдаткі на ўтрыманьне закладнікаў, што ацэньваліся ў 100 тыс. марак срэбрам, быў з абавязаны выплаціць сам князь. Вось толькі такой цаной здолеў Вітаўт купіць падтрымку й саюз з боку крыжакоў.

У той час, калі Вітаўт вёў перагаворы з Тэўтонскім Ордэнам і рыхтаваўся да барацьбы, ягоня праціўнікі нанеслі яму неспадзяваны ўдар. У неспрыяльных умовах, калі была халодная й галодная зіма, Ягайла захапіў у Вітаўта замкі: Берасьце, Луцк, Сураж, Камянец. Толькі адна Горадня засталася ў руках князя. Але й пад гарадзенскія мury ўжо вялі кароль Ягайла й Скіргайла моцнае войска. Гарнізоны Верхняга й Ніжняга гарадзенскіх замкаў складаліся з жаўнераў Вялікага Княства й крыжакоў.

Вітаўт, разумеючы, што яны не ў стане доўга супраціўляцца ва ўмовах працяглай аблогі, пасьпяшаў з крыжакамі на дапамогу. На супрацьлеглым беразе Нёмана ён разьбіў свой стан і загадаў будаваць у тым месцы новы замак — «Новая Горадня». Але гэтая праца была дарэмна, бо неўзабаве кароль авалодаў Ніжнім замкам і пачаў штурм Верхняга. Тады Вітаўт і крыжакі вырашаюць працягнуць праз Нёман вялізны жалезны ланцуг, прымацаваўшы да яго віціны й лодкі. Атрымалася нешта накшталт наплаўнага маста, па якому можна было перавозіць з Верхняга замку параненых і хворых, дастаўляць туды новых жаўнераў і харчаваньне. І зноў намерам Вітаўта й крыжакоў не суджана было здзейсьніцца. Па

загаду Ягайлы палякі пасеклі ў верхняй частцы Нёмана векавыя сосны й, звязаўшы іх, пусьцілі ўніз па Нёману. Мост быў знішчаны, а ў хуткім часе вымушаны быў здацца й гарнізон замку. Так драматычна скончылася абарона гарадзенскіх замкаў, якая працягвалася з 16 лютага па 8 красавіка.

Вітаўт, страціўшы ўсе свае ўладаньні, адышоў на Жмудзь, дзе пачаў зьбіраць новыя сілы для барацьбы з каралём. Ужо восеньню 1390 года ён ідзе на Вільню з вялізным войскам, пры якім у ліку замежных гасьцей знаходзіўся граф Дэрбі, будучы гэрцаг Ланкастэрскі й ангельскі кароль Гэнрых IV. У выправе таксама ўдзельнічалі прускі магістр Конрад Цольнэр і інфлянцкі — Вэнэмар Бругэнаў. Пасьля ўзяцьця Трокаў гэтае войска авалодала віленскім Крывым замкам, але Верхні замак, гарнізон якога складалі пераважна палякі, здолеў выстаяць. Ужо тады выявіліся сімптаты большасьці жыхароў княства да Вітаўта.

Справа дайшла да таго, што палякі й сам кароль Ягайла не давяралі ім абарону замкаў, баючыся іхняга пераходу на бок Вітаўта. Але ў сувязі з загадам і хваробамі апошні вымушаны быў вярнуцца ў Прусію.

Летам наступнага 1391 году Вітаўт з новым прускім магістрам Конрадам Валэнродам зноў стаў пад сьценамі стольнай Вільні, але й на гэты раз ня здолеў авалодаць горадам. Тым ня меней, восеньню Вітаўт захапіў гарадзенскі Верхні замак. Гарнізон, аснову якога складалі ліцьвіны й русіны, перайшоў на бок князя. Згодна прускім крыніцам, Вітаўт у канцы 1391 — пачатку 1392 г. зноў пачаў з дапамогай крыжакоў будаваць у ваколіцах Горадні новыя замкі. Адзін з іх называўся New Garten (Новая Горадня) й павінен быў выкарыстоўвацца для абароны маста праз Нёман. Магчыма, што яго пачалі будаваць на тым самым месцы, дзе знаходзілася й першая новая Горадня. Другі замак меў назву Metenburg. Абодва замкі мелі моцныя й добра ўзброеныя гарнізоны крыжакоў.

Сам Вітаўт знаходзіўся звычайна ў

замку Рытэрс Вэрдэр блізу Коўна. Менавіта сюды ў самым пачатку 1392 года прыехаў незвычайны пасол — мазавецкі князь Гэнрык. Фармальна мэтай ягонага візіту зьяўлялася імкненьне ўзяць шлюб з сястрой Вітаўта — Рымгалай, але на самай справе перад ім была пастаўлена Ягайлам няпростая задача сьціліць Вітаўта да пагадненьня з каралём і Польшчай. Ад імя Ягайлы мазавецкі князь абяцаў Вітаўту вярхоўную ўладу ў ВКЛ, калі толькі той адмовіцца ад хаўрусу з ненавіснымі тэўтонцамі. Пасьля доўгіх перамоваў і напружанага роздуму Вітаўт даў згоду. Тады ж быў выпрацаваны плян змовы супраць крыжакоў, ажыццяўленьне якога здавалася няпростым з увагі на тое, што ў Прусіі знаходзіліся шматлікія закладнікі з Вялікага Княства Літоўскага. Трэба было прымаць у разьлік і знаходжаньне крыжакі гарнізонаў у краіне.

У чарговы раз Вітаўт вымушаны быў хітрыць перад вялікім магістрам. Яму ўдалося ўпрасіць Валэнрода дазволіць сваёй жонцы выехаць у Летуву мяркуючы, што яе знаходжаньне ў Вялікім Княстве паспрыяе росту яго, Вітаўта, аўтарытэту. Вітаўт здолеў выцягнуць з Прусіі таксама сваіх галоўных баяраў Івана Альгімунтавіча Гальшанскага й Юрыя Бельскага, а таксама іншых паноў, абгрунтаваўшы сваё рашэньне вялікімі выдаткамі на іх утрыманьне. Можна толькі здзіўляцца ўменьню й майстэрству, з якім Вітаўту ўдалося ўсыпіць пільнасьць вопытнага Конрада Валэнрода.

Нарэшце, ўсё было падрыхтавана для дзеяньня. Летам 1392 года ён раптоўна схапіў у замак Рытэрс Вэрдэр крыжакоў і нямецкіх купцоў, сам замак спаліў, і з вялікім палонам рушыў да замкаў Нойгартэн і Мэтанбург, якія пасьля непрацягла супраціўленьня здаліся. Дзе ні зьяўляўся Вітаўт, усюды яго з радасьцю сустракалі жыхары Княства. Даведзеныя аб вяртаньні свайго брата на Бацькаўшчыну, польскі кароль Ягайла — Уладзіслаў у канцы ліпеня выехаў з Кракава ў Вялікае Княства. Браты сустрэліся 7 жніўня, на дзень

сьв. Дамініка ў мястэчку Востраў (цяпер Астроўля) непадалёку ад Ліды. Там і адбыліся першыя перамовы. Кароль пацвердзіў усе ранейшыя набыткі й валоданьні князя Вітаўта. Вітаўт, са свайго боку, прысягнуў на вернасьць Ягайлу, абяцаў заўжды яго падтрымліваць, ніколі больш не пакідаць у бядзе Польшчу. Затым перамовы былі працягнуты ў Вільні, дзе прысутнічалі каралева Ядзьвіга, Скіргайла, шмат князёў і паноў Вялікага Княства Літоўскага.

У вялікакняскім палацы Вітаўт прысягнуў на вернасьць каралеве Ядзьвізе, абяцаў быць у дружбе й згодзе з князямі роду Гэдымінавічаў, у першую чаргу са Скіргайлам. Кароль затым прызнаў Вітаўта вялікім князем літоўскім, рускім і жамойцкім. Скіргайла, ў якасьці кампэнсацыі за страту ўлады ў ВКЛ, атрымаў у валоданьне Кіеўскае княства, а таксама Старыя Трокі й Крамянец. Закончыўся зьезд урачыстасьццю ў касьцёле сьв. Станіслава, што знаходзіўся побач з вялікакняскай рэзідэнцыяй — Ніжнім замкам. У прысутнасьці віленскага біскупа Андрэя Вазілока браты працягнулі адзін другому рукі й яшчэ раз прысягнулі заўсёды прытрымлівацца дамоўленасьці. На заканчэньне цырымоніі на галаву Вітаўта была ўскладзена мітра Гэдыміна, а ў рукі дадзеныя аголены меч, жазло й княская пчатка з выявай «Пагоні». Так князь Вітаўт атрымаў права на вялікае княжаньне.

Астроўска-Віленскія пагадненьні ня толькі паставілі крэску пад крывавай братазбойчай вайной у Вялікім Княстве Літоўскім, якая пацягвалася з перапынкамі больш, чым дзесяць гадоў, але, што самае галоўнае, у выніку іх быў замацаваны ваенна-палітычны саюз ВКЛ і Польшчы ва ўсіх жыцьцёвых важных для абедзвюх краін справах. Як паказалі далейшыя падзеі, гэтае замірэньне й саюз зьявіліся галоўнымі фактамі перамогі над кражакамі на Грунвальдзкім полі ў 1410 годзе.

У. КАНАНОВІЧ,
г. Менск.

ЛІТАРАТУРА

Іосіф БРОДЗКІ

Вершы пра зімовую кампанію 1980 года

«Паўдзённай сьпёкай у даліне Дагэстана...»

М. Ю. Лермантаў.

I.
Хуткасьць кулі пры нізкай тэмпературы
залежыць ад моцы мішэні, якую наскрозь прашые,
ад яе імкненьня сагрэцца ў мускулатуры
цела і ў хітрых спляценьнях шыі.

Камяні, як другое войска, ляжаць упавалку,
цені ў суглінак ціснуцца міма ўласнае волі,
а неба сыплецца ў вочы, як пякучая вапна,
і самалёт нябачны падобны да гадкай молі,
і спружынай з распоратага трыбуха матраца
ўзьнімаецца выбух, і гідлівая ад варонкі з лужай
ня можа кроў — як малако на пліце! — расьцякацца
й камянее скарынкай, апаленай чорнай стружкай...

II.
Пастух і Сейбіт з Поўначы гоніць статак
да мора, на Поўнач, распаўсюджвае холад.
Ясны марозны дзень у далінах Чучмэкістана.
Мэханічны слон задзірае хобат
перад чорнаю мышкай міны пад сьнегам —
горла рыгае снарадам, страхам і зьмерзлай
адзінай думкай, пазычанай у Магамэта:
каб гару праклятую зрушыць з месца!
Сьнег ляжыць на вяршынях... З нябеснага склада
шчодро сыплецца сухі паёк на прыбытак;
горы ня рухаюцца — і без усялякага блата
аддаюць сваю нерухомацьць трупам забітых.

III.
Сумныя, нудныя песні славяніна
ў Азіі вечарам. Мерзлая й гнілая,
азызлая чалавечая сьвініна
ляжыць на падлозе караван-сарая.
Кізяк дыміць. Ад холаду ногі чорныя, як вуглі,
сьмярдзіць анучамі, потам, забытай ласьней.
Сны аднолькавыя — як шынялі.
І больш казённых набояў, чым успамінаў уласных...
А ў роце — ад частых «ур-ра!» асадак...
Слава тым, на каго суседкі плявалі,
хто рабілі абарты ў шасьцідзесятых
і Айчыну ад сораму ратавалі!

IV.
Што пачуеш ты ў гуле чмяля над вішняй?
А што — у гуле лятаючага апарата?..
Жыць зрабілася нават цяжэй, чым выжыць.
Цяжэй, чым будаваць бліндаж з лазы вінаграда.
Цяжэй, чым з мараў — хмарахосаў ансамблі...
Сьвет разьлятаецца — як ветрам падзьмула:

сем і, прыватныя думкі, саклі...
Над руінамі чужога аула
ноч. Пад сябе спускае мазутам
нават жалеза, а месяц ад жаху,
што яго ўтопяць у боце разутым,
хаваецца ў хмарах, як у чалму Аллага.

V.
Нікога няма — як на сьвята. Ніхто не марнуе паветра.
Прывезеная й кінутая, дзе можна,
ціша. І расьце, быццам цеста ў дзёжцы,
пустка. Калі б хоць на зорах істнела
жыцьцё — прагучалі б апладысмэнты,
а на сцэну пабег бы артылерыст плюгавы...
Забойства — наўная форма сьмерці.
Таўталёгія. Арыя папугая.
Справа тых, хто з-пад брыва наводзіць
ствол і муху жыцьця забівае зрокам,
справа моладзі, да каго кроў чужая даходзіць
толькі па чутках — альбо па траханьню цнотак..

VI.
Коўдру на лоб нацягні. Пракапай у трусе матраца
яму — ляжы ды слухай выцьцё сірэны.
Новы паўзе ледавік — ледавік ня з лёду, а з рабства.
Напаўзае на глёбус. І пад яго марэны
ўжо лягаюць дзяржавы, успаміны ды шлюшкі.
Нешта выдыхаючы, вылупаючы вочы з арбіты,
мы ператвараемся ў будучыя малюскі —
бо ніхто нас ня чуе, быццам мы трылябіты!..
З калідораў скразьняк, з квадратных вокнаў, са сьвідраванаў:
павярні выключальнік, скруціся клубком, небарача...
Пазванок — той шануе вечнасьць. Дурныя твае валасіны...
А ранкам ты станеш ракам — і не падняцца з карачак.

VII.
У стратасфэры ўсімі забытая сучка
брэша ў круглы ілюмінатар:
— Шарык! Шарык! Дзе ты? Я Жучка...
А Шарык — там, і на ім экватар
як ацыйнік. Паді, яры ды адхоны
белем сваім паўтараюць завеяў гулы.
Фарба сораму пайшла на сыягі ды праклёны.
А ў замежнай падпаветцы куры
гэтаксама дрыжаць, як народзец бязьлікі,
і нясуць бязгрэшнага колеру яйкі...
Калі ёсьць нешта чорнае — толькі літары.
Як сьляды ацалелага цудам зайкі...

1980 год.

Пераклаў Алесь ЧОБАТ.

Фатаграфаваньне Д. РАМАНЮК.

Нямецка-беларускія шлюбы

Паводле інфармацыі радыёстанцыі «нямецкая хваля», сёлета ўстановамі адміністрацыі розных земляў Нямецчыны зарэгістравана больш за 20 нямецка-беларускіх шлюбаў. З гэтай самай інфармацыі вынікае, што пераважная большасьць шлюбаў створана тымі, хто прыехаў да Нямецчыны, атрымаўшы турыстычную візу, альбо па запрашэньню сваякоў.

Г. А.

А вёска не сьпяшаецца

Прыкладна месяц прайшоў з таго часу, як афіцыйныя прафсаюзы распачалі кампанію па збору подпісаў аб датэрміновым роспуску Вярхоўнага Савету. На Гарадзеншчыне паставілі свае подпісы звыш 20 тысячаў грамадзян.

Найбольшую актыўнасьць пакуль што выяўляюць гараджане, сяло пакуль што маўчыць. Але, на думку арганізатараў, калі скончацца на вёсцы восеньскія палявыя работы, то яна яшчэ скажа сваё слова.

Г. А.

На мове эспэранта

Як стала вядома рэдакцыі газэты «Пагоня», славетная песня беларускага паэта Новіка — Пеюна «Зорачкі» нядаўна перакладзена на мову эспэранта. Песня «Зорачкі» — адна з самых любімых музыкальнымі твораў гарадзенскіх эспэрантыстаў.

На жаль, аўтар перакладу пакуль што невядомы. Але, на думку тых жа эспэрантыстаў, пераклад зьдзейсьніў сам паэт. Дарэчы, выкананьнем гэтай песні будзе адкрыта міжнародная канфэрэнцыя эспэрантыстаў, якая неўзабаве пачне сваю працу ў Горадні.

Г. АСТРОУСКІ.

17—23 верасня 1993 г.

7

20, ПОНЕДЕЛЬНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00, 21.35. Пад купалам сусвету. 8.15. «Запамінае мяне такой». Мастацкі фільм. 1-я і 2-я серыі. 10.30. «Францыск, сын Скарыны». Дакументальны фільм. 11.30. Мультифільм. 11.40. «Выклік». Мастацкі фільм. 13.05. Клуб «Гау-гау». 13.30, 17.30. Навіны. 13.40. Фільм-канцэрт. 14.20. «Тайна тайнаў». Навукова-папулярны фільм. 15.20. «Вывай, шпана заставарэцкая». Мастацкі фільм. 17.00. Беларуская літаратура. 5-ы клас. 17.40. «Альманах кінападарожнікаў». Кіначасопіс. 18.00. Дэзнік Прынямання. (Гр.). 18.10. «Апшчынік кветак вясёльнай матулы». Развагі пасля выставкі. (Гр.). 18.40. Вяснін гарэцтва. (Гр.). 19.00. Абласныя навіны (Брэст). 19.10. Элітэнт. Праблемы эканамічнага крызісу. 19.55. Шаніце песні сёме. 20.20. «Слова». Выступленне галоўнага спецыяліста Міністэрства культуры Беларусі па выяўленчым мастацтве У. Уроднін. 20.35. Кантакт. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. Спартыўны тэлекур'ер. 22.05. Тэлевізійны дом кіно. 22.55. Ніка. 23.10. «Цётка Маруся». Мастацкі фільм. 1-я і 2-я серыі.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00, 8.00, 17.00, 20.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 17.25. Эстрадный концерт. 17.40. Документы и судьбы. 17.45. Гол. 18.15. Погода. 18.20. Эхо недели. 18.30. «Моя любовь — оперетта». Г. Ярон. 19.40. «Спокойной ночи, малыши». 20.40. Премьера художественного телесериала «Просто Мария».

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Телевизионная биржа труда. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Музыкальная коллекция. 8.25. Устами младенца. 9.00. Зал ожидания. 9.55. Звездный дождь. 11.10. «Ори, гори, моя звезда». Художественный фильм. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. «Сказка, рассказанная ночью». Художественный фильм. 14.40. Антракт. 15.00. Премьера документального фильма «Испания с высоты птичьего полета» (Испания). 3-я серия. 15.30. Там-там новости. 16.15. Трансфер. 16.40. Домашний юрист. 17.00. Скорость. 17.30. Не будь динозавром. 17.45. Парламентский час. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Художественный фильм «Роковая женщина». (США). 20.20. Ретро-шлягер. 20.50. Экран криминальных сообщений. 21.00. Момент истины. 22.20. Автомиг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.40. Давайте разберемся. 22.55. Спасение 911. 23.50. Каунтаун.

ПОЛЬША-I
13.00. Новости. 13.15. Это история. 13.45. Для молодежи. 14.30. Презентация. 14.50. Это история. 15.10. Энигма. 15.25. Тридцатье годы. 16.00. «Огнем и мечом». 16.15. Тайная история СССР. 16.30. Чрезвычайный пересмотр. 16.55. Программа на вечер. 17.05. Тележурнал для подростков. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Лаборатория. 18.40. Домашний юрист. 19.05. Комедийный сериал пр-ва США. 19.30. Литературный вестник. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 20.55. Студия выборов. 21.05. Промо из Бельведера. 21.25. Телеа-тор. «Пят». 22.50. Миниатюры. 22.55. Репортаж. 23.25. Лексикон польской развлекательной музыки. 23.40. Открытки из Москвы. 00.00. Новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.30. «Я хотела увидеть ангелов». Фильм пр-ва России. 02.05. Развлекательная программа.

ПОЛЬША-II
8.30. Панорама. 8.35. Развлекательная программа. 9.05. Местная программа. 9.35. Каникулы во второй программе. 9.40. «Кто-то приключился». Мультифільм. 10.05. Утро. 10.15. «Поклонения». Сериал пр-ва США. 10.40. Женский журнал. 11.05. Поклонения. 12.00. Панорама. 12.05. Студия второй программы. 12.10. Семь дней польского спорта. 13.00. Документальный фильм. 14.00. Панорама. 14.05. «Третья граница». Сериал пр-ва Польши. 15.00. Публицистическая программа. 15.45. Развлекательная программа. 16.00. Программа для детей. 16.30. Приветствие. 16.35. Новые приложения. 17.00. Панорама. 17.05. Спортивная студия. 17.15. Концерт. 17.40. Обзор кинохроники. 18.15. Польская кинохроника. 18.30. «Поклонения». Сериал пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Документальный фильм. 21.00. «Молнии». Сериал пр-ва США. 21.30. Автожурнал. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.40. Репортаж. 22.50. «Двойник» представляет. 23.00. «Старый инквизитор» Морсен. Сериал пр-ва Австралии. 23.40. Вопросы и ответы. 01.00. Панорама. 01.15. Фестивальная студия. 01.45. Ночь и стресс. 02.05. «Молнии». Сериал пр-ва США.

21, ВТОРНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Раніца рэспублікі. 8.10, 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. «Зноў чую голас таварыш». Фільм-канцэрт. 9.00. Беларуская літаратура. 5-ы клас. 9.25. «Цётка Маруся». Мастацкі фільм. 2-я і 3-я серыі. 11.35. «Калыханка». Мастацкі фільм. 13.30. Навіны. 13.40. «Рытмы палаючай душы». Музычны фільм. 14.30. «Доктар, зрабіце мяне прыгожай». Дакументальны фільм. 14.55. «Сэр». Мастацкі фільм. 16.10. Сізір-туп-10. 17.10. Выяўленчае мастацтва. 3-ці клас. 17.25. Прэм'ера кіно. (Гр.). 18.20. Тэлевізійная дошка аб'яў. 18.30. Дэзнік Прынямання. (Гр.). 18.40. Роздум над фактам. (Гр.). 19.00. Абласныя навіны (Віцебск). 19.10. Сустрача са старэйшым Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь С. С. Шукшэвічам. Прамая лінія. 20.15. Дакументальны фільм. 20.35. Кантакт. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. «Дзюжурна» атэка». Мастацкі фільм. 22.15. Запрашаем на вяселлі. Кантакты Светлагорскага раёна. 22.55. Ніка. 23.10. «З днём нараджэння». Адкрыццё Беларускага тэатра песні.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00, 8.00, 17.00, 20.00, 23.15. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Домосколка. 8.40. Мультифільм. 8.50. Премьера художественного фильма «Просто Мария» (Мексика). 9.40. Человек и закон. 10.10, 16.10. Новые имена. 10.50, 01.25. Пресс-экспресс. 11.00, 14.00. Новости (с сурдопереводом). 11.20. «Хожение по мукам». Художественный фильм. 1-я серия. 14.25. Деловой вестник. 14.40. Конверсия и рынок. 15.10. Блокот. 15.15. Дело. 15.25. Премьера мультфильма «Приключения Тедди Раскина» (Англия). 15.30. Телемемуары. 16.30. Экспресс. 17.25. «Стратегия риска». 17.50. Документы и судьбы. 18.00. Погода. 18.05. «Просто Мария». 18.55. Тема. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Документальный фильм. 21.45. Поет И. Кобзон. 21.25. Премьера художественного фильма «Чудовищная декада» (Франция). 23.40. На первенство мира по шахматам. 23.55. Экстра-НЛО.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Телевизионная биржа труда. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Момент истины. 11.00. «Трын-трава». Художественный фильм. 12.30. Мульти-путти. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. По страницам «Вечернего салона». 15.00. Премьера документального фильма «Жокеджо Пресветой Богородицы». 15.30. Там-там новости. 15.45. «Пожелания». 16.30. Погода. 16.40. Домашний юрист. 17.00. Скорость. 17.30. Не будь динозавром. 17.45. Парламентский час. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Премьера художественного телефильма «Санта-Барбара». 22-я серия. 20.15. Площадь искусств. 21.00. Бесшумные лидеры. 21.25. Зов Водолея. 22.20. Автомиг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.40. На II Международном фестивале искусств имени А. Д. Сахарова. 24.40. Короче...

ПОЛЬША-I
15.00. Образовательное телевидение. 15.05. Техника. 15.15. Кухня. 15.30. Звездное путешествие. 15.45. Джойстик. 16.15. Книга чудес техники. 16.30. Айсик с нами. 16.40. Научно-популярный журнал. 16.55. Программа на вечер. 17.05. Программа для детей. 17.15. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Энциклопедия второй мировой войны. 18.45. В кино и на касете. 19.05. «Скоры». Сериал пр-ва США. 19.30. Рядом с нами. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.30. «Сенатор». Фильм пр-ва США. 23.05. Письма о хозяйстве. 23.45. Открытки из Москвы. Роберт Рождественский. 00.00. Вечерние новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.30. Следы войны. 01.00. Публицистическая программа. 01.40. Программа французского телевидения.

ПОЛЬША-II
8.30. Панорама. 8.35. Развлекательная программа. 9.40. «Аннетта». Мультифільм. 10.05. Студия второй программы. 10.15. «Поклонения». Сериал пр-ва США. 10.40. Мир женщин. 11.05. «Поклонения». Сериал пр-ва США. 12.05. Студия второй программы. 12.15. Отчизна. 13.00. Документальный фильм. 14.00. Панорама. 14.05. «Флип и Флап». Комедия пр-ва США. 15.00. Час откровения. 15.45. Развлекательная программа. 16.10. Приветствие. 16.35. «Аннетта». Мультифільм. 17.00. Панорама. 17.05. Спортивная студия. 17.15. Тележурнал. 17.35. Из краковского архива. 17.45. Отчизна. 18.00. Развлекательная программа. 18.10. Знаки времени. 18.35. «Поклонения». Сериал пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. Тележурнал. 20.05. Документальный фильм. 21.00. Польские диалоги. 21.15. Развлекательная программа. 21.25. Фестиваль видеоклипов. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.40. Письма из Европы. 23.00. «Последний из великих». Фильм пр-ва США. 01.10. Панорама. 01.15. «Путешествие». Фильм пр-ва Германии.

22, СРЕДА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Раніца рэспублікі. 8.10, 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. Фільм-канцэрт. 9.00. Выяўленчае мастацтва. 3-ці клас. 9.15, 21.45. «Дзюжурна атэка». Мастацкі фільм. 9.45. «Дарэгая Памела». Фільм-спектакль. 1-я і 2-я серыі. 12.15. Мультифільм. 13.30. Навіны. 13.40. «Гісторыя Асі Клячынскай, якая кахала, ды не выйшла замуж». Фільм. 15.30. Асаблівы вядзак. 16.00. Энциклопедия второй мировой войны. 17.00. Четыре манголы пр-ва Рудзермана. 17.30. Дэзнік Прынямання (Гр.). 17.50. «Гардэж». Літаратурна-мастацкая праграма. (Гр.). 18.30. Навіны бі-бі-сі. 18.45. Аб'ява навіны (Гомель). 18.55. «Гадзінік спыніўся а поўначы». Мастацкі фільм. 20.35. Кантакт. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 22.15. «Назад, у СССР». Мастацкі фільм. 23.45. Ніка. 0.05. Топ-агент.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00, 8.00, 17.00, 20.00, 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Мультифільм. 8.50. Премьера художественного фильма «Просто Мария». 9.40. Торговый мост (прямая). 10.10. 440 герц. 10.50. 24.25. Пресс-

экспресс. 11.00, 14.00. Новости (с сурдопереводом). 11.20. «Хожение по мукам». Художественный фильм. 2-я серия. 14.25. Телемемуары. 15.10. Блокот. 15.15. Премьера мультфильма «Приключения Тедди Раскина» (Англия). 15.40. Музограф. 16.00. Моя новая мама. 16.20. Клуб 700. 16.50. Технодром. 17.25. В эфире межгосударственная телерадиокомпания «Мир». «Здравствуйте, это я!». 17.50. Документы и судьбы. 17.55. Погода. 18.00. «Просто Мария». 18.55, 20.40. Общественное мнение. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 21.10. «Бенефис пародиста». М. Грушевский. 22.10, 23.25. Музыка в эфире. Часть 1-я и 2-я.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Телевизионная биржа труда. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Параллели. 8.15. Бесшумные лидеры. 8.40. Зов Водолея. 9.10. Ретро-шлягер. 9.40. Премьера документального фильма «Опыт» (Записки провинциала). 10.00. Балет. Балет... 11.00. Художественный телефильм. «Санта-Барбара». 22-я серия. 11.50. Театральный развед. 12.25. Досуг. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. «В начале славных дел». Художественный фильм. 2-я серия. 14.30. Мульти-путти. 15.00. Бизнес: новые имена. 15.15. Там-там новости. 15.30. Музыкальный класс. 16.00. Христианская программа. 16.30. Трансфер. 17.15. Обратный адрес. 17.45. Парламентский час. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. «Санта-Барбара». 22-я серия. 20.15. Л-клуб. 20.55. 60 минут. 22.20. Автомиг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.40. Роковая инвариантность, или Сталнинчик Пьещу. 23.25. Экспресс.

ПОЛЬША-I
7.00. Кофе или чай? 10.00. Новости. 10.10. Программа дня. 10.15. Мама и я. 10.30. Дошкольники дома. 10.55. Поговорим о детях. 11.00. «Сумасшедшие записки». Сериал пр-ва США. 11.50. Таков мир. 12.15. «Клуб 21». 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Для молодежи. 14.30. Образовательное телевидение. 14.40. Документальный фильм. 15.20. Артист и его мир. 15.55. Европейский портрет. 16.15. Лексикон искусства. 16.30. Документальный фильм. 16.40. Мультифільм. 16.55. Программа на вечер. 17.05. Программа для молодежи. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Здоровье. 18.40. Тележурнал. 19.05. «Сумасшедшие записки». Сериал пр-ва США. 19.30. «Санта-Барбара». 22-я серия. 20.15. Л-клуб. 20.55. 60 минут. 22.20. Автомиг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.40. Роковая инвариантность, или Сталнинчик Пьещу. 23.25. Экспресс.

ПОЛЬША-II
8.30. Панорама. 8.35. Развлекательная программа. 9.05. Местная программа. 9.40. «Робин Гуд». Сериал пр-ва Японии. 10.15. «Поклонения». Сериал пр-ва США. 10.40. Мир женщин. 11.05. Поклонения. 12.00. Панорама. 12.05. Студия второй программы. 12.15. 45 минут со спонсором. 13.00. Вопросы и ответы. 13.30. Документальная программа. 14.00. Панорама. 14.05. «Жизнь начинается после тридцати». Сериал пр-ва США. 14.30. «Робин Гуд». Сериал пр-ва США. 14.55. «Поклонения». Сериал пр-ва США. 15.00. Панорама. 15.05. Местная программа. 15.35. Колесо фортуны. 20.05. Свидетели XX века. 20.30. Документальный фильм. 21.00. «Жизнь начинается после тридцати». Сериал пр-ва США. 22.00. Панорама. 22.30. Экспресс репортаж. 23.00. «Женщины и мужчины». Фильм пр-ва США. 23.30. Театр в кадре. 00.30. Эра Водолея. 01.00. Панорама. 01.05. Концерт. 02.00. Документальный сериал.

23, ЧЕТВЕРГ

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Раніца рэспублікі. 8.10, 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. «Гімназісты». Дакументальны фільм. 9.15, 21.45. «Дзюжурна атэка». Мастацкі фільм. 9.45. Топ-агент. 10.15. Вечер вандраванняў. 11.15. «Асенія ранішнікі». Мастацкі фільм. 1-я і 2-я серыі. 13.30, 17.30. Навіны. 13.40. Мультифільм. 14.00. «Дом Бернарды Альбы». Мастацкі фільм. 15.35. «Надзвычайныя» Амерыканскай гуманітарна-апакаліпскай «Сіці хулі інтэрнэцішн». 16.55. Гісторыя. 1-я і 2-я серыі. 17.40. Дакументальны фільм. 18.00. Эка-бі-бі-сі. (Гр.). 18.30. Навіны бі-бі-сі. 19.00. Абласныя навіны (Гр.). 19.10. Запытце маё пісьмо... 19.15. Здарова. 19.45. Пазіцыя урада. 20.00. Слова. 20.35. Кантакт. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 22.15. Творчае маладзёжнае аб'яднанне «Крок». 23.45. Ніка.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00, 8.00, 20.00, 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20, 15.50. Джам. 8.50. Премьера художественного фильма «Просто Мария» (Мексика). 9.40. Стороны света. 10.05, 16.40. ... До 16 и старше. 10.50, 00.40. Пресс-экспресс. 11.00, 14.00. Новости (с сурдопереводом). 11.20. «Хожение по мукам». Художественный фильм. 1-я серия. 14.25. Блокот. 15.10. Блокот. 15.15. Премьера мультфильма «Приключения Тедди Раскина» (Англия). 15.40. Документальный фильм. 16.20. Дневник VII Международного конкурса артистов балета. 17.50. Погода. 17.55. «Просто Мария». 18.45. Кинопанорама. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Лотто «Миллион». 21.10. «Судьба человека». Художественный фильм. 23.25. На первенство мира по шахматам. 23.40. Хит-парад «Останкино».

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Телевизионная биржа труда. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Утренний концерт. 8.15. Стороны добро. 9.00. «Велю акция...» — русский романс. 9.40. «Кто-то приключился». Мультифільм. 10.05. Утро. 10.15. «Поклонения». Сериал пр-ва США. 10.40. Мир женщин. 11.05. Поклонения. 12.00. Панорама. 12.05. Студия второй программы. 12.15. 45 минут со спонсором. 13.00. Вопросы и ответы. 13.30. Документальная программа. 14.00. Панорама. 14.05. «Жизнь начинается после тридцати». Сериал пр-ва США. 14.30. «Робин Гуд». Сериал пр-ва США. 14.55. «Поклонения». Сериал пр-ва США. 15.00. Панорама. 15.05. Местная программа. 15.35. Колесо фортуны. 20.05. Свидетели XX века. 20.30. Документальный фильм. 21.00. «Жизнь начинается после тридцати». Сериал пр-ва США. 22.00. Панорама. 22.30. Экспресс репортаж. 23.00. «Женщины и мужчины». Фильм пр-ва США. 23.30. Театр в кадре. 00.30. Эра Водолея. 01.00. Панорама. 01.05. Концерт. 02.00. Документальный сериал.

ПОЛЬША-I
7.00. Кофе или чай? 10.00. Новости. 10.10. Программа дня. 10.15. Мама и я. 10.30. Дошкольники дома. 10.45. Поговорим о детях. 11.00. «Сумасшедшие записки». Сериал пр-ва США. 11.50. Таков мир. 12.15. «Клуб 21». 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Программа для детей. 14.30. Документальный фильм. 15.20. Экологическая программа. 15.35. Животные мира. 16.05. Через моря и льды. 16.30. «Радость жизни». Сериал пр-ва Франции. 16.35. Робинзоны. 16.55. Программа на вечер. 17.05. Для молодежи. 17.45. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Тележурнал. 18.45. Антенна. 19.05. Документальный сериал. 19.30. Католический журнал. 20.00. Музыкальный журнал. 20.10. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Программа о работе правительства. 21.20. «Политический из Майяма». Сериал пр-ва США. 22.15. Только в первой программе. 23.10. Открытки из Москвы. 23.25. Ветер. 00.00. Новости. 00.20. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.30. «Каморра». Документальный фильм. 01.35. Это люблю.

ПОЛЬША-II
8.30. Панорама. 8.35. Развлекательная программа. 9.05. Местная программа. 9.40. «Кот в сапогах». Мультифільм. 10.10. Студия второй программы. 10.15. «Поклонения». Сериал пр-ва США. 10.40. Мир женщин. 11.05. Поклонения. 12.00. Панорама. 12.05. Культурно-публицистическая программа. 13.00. Учителя мира. 14.00. Панорама. 14.05. «Банда». Комедия пр-ва Дании. 15.45. Культурно-публицистическая программа. 16.30. Приветствие. 16.35. «Кот в сапогах». Мультифільм. 17.00. Панорама. 17.05. Спортивная студия. 17.35. Мультифільм. 17.55. Люди с первых страниц газет. 18.35. Местная программа. 19.00. Колесо фортуны. 20.05. Национальные меньшинства. 21.00. Музыкальный репортаж. 22.00. Панорама. 22.30. Декларация. 23.15. Опера Д. Верди. «Анда». 01.00. Панорама. 01.05. Развлекательная программа.

24, ПЯТНИЦА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Раніца рэспублікі. 8.10, 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. «Сільфіда». Фільм-балет. 9.00. Парыж. 9.30. «Дзюжурна атэка». Дакументальны фільм. 10.00. «Калыханка гойдацца над безданьнямі». Мастацкі фільм. 12.25. Шматгалоссе. 13.15. Пазіцыя урада. 14.30. Навіны. 13.40. «Манголог пра каханне». Фільм-канцэрт. 14.55. «Апошняя ноч». Мастацкі фільм (Румынія). 16.40. «Дагарэла свечка да палічкі». Спектакль. 18.20. Тэлевізійная дошка аб'яў. 19.30. Дэзнік Прынямання (Гр.). 18.40. Дакументальны фільм. 19.00. Толькі па пятніцах. Інфармацыйна-публіцыстычная праграма. (Гр.). 19.40. Вобзр. 20.35. Кантакт. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. Стоп-кадр. 22.05. «Дзве стралы». Мастацкі фільм. 23.40. Ніка.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00, 8.00, 17.00, 20.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. В гостях у сказки. Художественный фильм «Три Тостяка». 10.00. Клуб путешественников (с сурдопереводом). 10.50, 01.20. Пресс-экспресс. 11.00, 14.00. Новости (с сурдопереводом). 11.20. «Мещане». Фильм-спектакль. 14.25. Бридж. 14.50. Бизнес-класс. 15.05. В гостях у сказки. Художественный фильм «Три Тостяка». 16.45. Как добиться успеха. 17.20. Свет и тени свободной торговли. 17.40. Человек и закон. 18.10. Погода. 18.15. Ветер. 18.45. Полет чудес. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Меловый недовесок. 20.55. Премьера художественного фильма «Сунни». 12-я серия (Англия). 21.55. ВИД представляет: Политбюро, Музограф, Авто-шоу, Программа X, Хит-конвейер.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Телевизионная биржа труда. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Параллели. 8.15. Отечество мое. 9.10. В мире животных. 10.10. Жилье. 10.30. Джентльмен-шоу. 11.00. Художественный фильм «Хитом» (Италия). 22-я серия. 11.50. «Москва» в Хитоме (Италия). 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Студия «Сатирикон». «Лицедеи». 14.40. Русская виза. 15.10. Минирет. 15.40. Там-там новости. 15.55. Студия «Рост». 16.25. Трансфер. 16.55. «Остатки». Художественный фильм. 2-я серия. 17.45. Парламентский час. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. «Осенний марафон». Художественный фильм. 21.00. «К-2» представляет. 22.20. Автомиг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.40. Театральный вездозд. 23.20. Частная коллекция. 23.40. «Таис». Художественный фильм (Польша).

ПОЛЬША-I
7.00. Кофе или чай? 10.00. Новости. 10.10. Программа дня. 10.15. Мама и я. 10.30. Дошкольники дома. 10.45. Поговорим о детях. 11.00. «Сумасшедшие записки». Сериал пр-ва Франции. 11.50. Таков мир. 12.15. «Клуб 21». 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Для молодежи. 14.30. Образовательное телевидение. 14.45. Взгляд на Германию. 15.15. Общественные организации. 15.30. Евростудия. 16.00. Как быть здоровым, красивой и здоровой. 16.15. Если не Оксфорд, то что? 16.30. Публицистическая программа. 16.55. «История на вечер». 17.05. Программа для детей. 17.45. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Журнал потребителя. 18.40. Наука и музыка. 19.00. Свидание «в темноту». 19.45. Сатирическая программа. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.55. «Приключение, так приключение».

АПОШНЯЯ СТАРОНКА

Фатаграфавы А. КЛЯШЧУК.

Рынак

На рынку дождж. Студзёна. Восень. Пакупнікоў менш як звычайна. Праўда, гандлю гэта не перашкаджае. У тых, хто гандлюе, усё роўна «вясёлыя» твары. Тавар прапаноўваецца за даляры, а калі такіх няма, то ў пераразліку па курсу за расейскія рублі. Даражэй за ўсё абыходзіцца за беларускія грошы. Расейскі рубель купляюць пад 60%, за даляр беларускімі — 1900.

Турэцкія джынсы, мабыць, пашытыя ўсё ж у Польшчы — 20 даляраў, італьянскія каўры, якімі абвешаны ўвесь рынак, у залежнасці ад памеру — 45—105 даляраў.

«Snickers» каштуе ўжо амаль тысячу, гарэлка пераваліла за дзеве, і ўвесь час трымаюцца цэны на садавіну й гародніну. Дарэчы, персікі з Крыму, як быццам ўчора абабраныя з дрэва, вінаград, таксама крымскі, аж тае ў роце, салодкі-салодкі. Мясца, вэнджаніна, шынкі — любых гатункаў.

Толькі людзі ўсё ходзяць і нечага шукаюць і, здаецца, ніхто нічога не купляе. Як зазначыў адзін польскі гандляр: «Таке ест жыце...»

Цэны на некаторыя харчовыя тавары ў мінулыя выхадныя на Гарадзенскім рынку:

Сьвініна, 1 кг — 1400—5000 руб.
Вэнджаніна, 1 кг — ад 2000 да 9000 руб.
Бараніна, 1 кг — 2000—3000 руб.
Шынка, 1 кг — 2500—6000 руб.
Яйкі, дзесятак — 500 руб.
Курыца, 1 шт. — 4000 руб.
Качка, 1 шт. — 3500 руб.
Пячонка, 1 кг — 1700 руб.
Масла, 1 кг. — 2800 руб.
Сыр «Расейскі», 1 кг — 3000 руб.
Капуста, 1 кг — 130—150 руб.
Мёд, 1 кг — 7000 руб.
Сьмятана, 1 л — 900 руб.
Алей, 1 л — 2000 руб.
Вінаград, 1 кг — 1000 руб.
Персікі, 1 кг — 2000 руб.
Бананы, 1 шт. 480 руб.
Бульба, 1 кг — 130 руб.
Рэдка, 1 кг — 120 руб.
Гуркі, 1 кг — 600 руб.
Цыбуля, 1 кг — 250 руб.
Перац, 1 кг — 1500 руб.
Морква, 1 кг — 200 руб.
Памідоры, 1 кг — 600—700 руб.
Яблыкі, 1 кг — 200—250 руб.
Грушы, 1 кг — 300 руб.
Сьлівы, 1 кг — 250 руб.
Разынкі, 1 кг — 2500 руб.
Хурага, 1 кг — 2500 руб.
Часнык, 1 кг — 2000 руб.
Дыня, 1 кг — 800 руб.
Гарбуз, 1 кг — 450 руб.
Цукар, 1 кг — 1300—1600 руб.
Гарэлка, 1 бут. — 2300—2700 руб.
Даляр ЗША — 1900 руб.

М. ЖЫЛЕУСКАЯ.

Крымінальная хроніка

З Ашмянскага краязнаўчага музея зніклі пяць нямецкіх крыжоў і тры мэдалі. Аднак злодзеў хутка ўдалося затрымаць. Імі аказаліся навучэнцы Ашмянскага ПТВ.

У вёсцы Кватэры Бераставіцкага раёна з усёй маёмасцю згарэў дом. На наступны дзень на папалішчы адшукалі абгарэўшыя астанкі цэла гаспадыні, пэнсіянэркі 1924 года нараджэння.

У выніку пажару па праспекце Касманаўтаў у Горадні таксама загінула гаспадыня 1936 года нараджэння.

Згарэла кватэра інваліда II групы ў мястэчку Астравец Гарадзенскай вобласці. Гаспадар загінуў.

Прычына пажару ва ўсіх выпадках — неасцярожнае абыходжаньне з агнём пры паленьні ў ложку.

На КПП «Беняконі» Воранаўскага раёну затрымана «Жыгулі» з прычэпам. За межы Беларусі жыхар Летувы вывозіў 70 аўтаапонаў, 35 камэраў і 30 камплектаў бакавых шыбаў.

Двох навучэнцаў Гарадзенскага хіміка-тэхналягічнага тэхнікума ноччу выйшлі на дарогу з нажом і адабралі ў сустрэшага ім чалавека 8 тысяч рублёў і заплечнік з рэчамі. Рабаўнікі затрыманы.

Непрыемнасцямі скончылася сварка паміж мужыком і жонкай у Горадні. Шафёр Гарадзенскага БУ-110 у сваёй кватэры пад гарачую руку

сапсаваў жончыны рэчы коштам у 50 тысяч рублёў. Узбуджана крымінальная справа.

За восем месяцаў сёлета мэдвіль-вярзньнік «наведаль» у Горадні 1113 рабочых прамысловых прадпрыемстваў, 14 інжынерна-тэхнічных работнікаў, 647 часова непрацуючых, два навучэнцы ПТВ і два студэнты. 136 разоў кліентамі станавіліся жанчыны. Аднак найболей уражае лічба пэнсіянэраў — 291 выпадак. Дарэчы, у мінулым годзе гэта здаралася 77 разоў.

А. ІВАНОВ.

«ПАГОНЯ»

Рэдактар С. АСТРАЎЦОВ

Заснавальнік: культурна-асьветніцкі фонд «Бацькаўшчына»

Адрас рэдакцыі: 230023, г. Горадня, вул. Дамініканская, 1.
Тэлефоны: 45-29-96, 45-41-83.
Газэта выдаецца штодзень па пятніцах.
Індэкс 63124. Ліцэнзія № 465.
Фотанабор, афсэты друк.
Гарадзенская вобласная ўзбуйненая друкарня: 230003, г. Горадня, вул. Паліграфістаў, 4.

Падпісана да друку 1993 г.

Тыраж 3252 паасобніка Замова 4019

«Нёман» расчароўвае

Выступаючы ў гасьцях супраць менскага «Дынама-93» ў 9-м туры нацыянальнага чэмпіянату Беларусі па футболе, гарадзенскі «Нёман» пацярпеў буйнае паражэньне з лікам 5:0.

З астатніх гульняў тура неабходна адзначыць перамогу менскага «Дынама» з лікам 4:1 над бабруйскім «Фандокам», а таксама перамогу на сваёй пляцоўцы віцебскага «КІМа» над магілёўскім «Дняпром».

Г. У.